

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Самоврядування

Чи готова місцева влада до великого реформування?

СТОР. 6

Точка зору

Критикувати небезпечно — звинуватять у непатріотизмі!

СТОР. 10

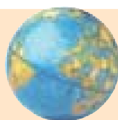
Історія

Коли дружина — «славний і вірний товариш»...

СТОР. 14

№ 51 (5051) ВІВТОРОК, 22 БЕРЕЗНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

За гратами жінка може втратити дітей і себе

У Комітеті з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин відбувся «круглий стіл» на тему «Жінки та матері з дітьми в ув'язненні».

Під час зібрання наводилися вражаючі факти: сьогодні жіноча злочинність зростає стрімкіше за чоловічу. За роки незалежності кількість злочинів, скоєних жінками, зросла більш як удвічі. Переважають тяжкі злочини. Права жінок під час затримання та відбування покарання нерідко порушуються: є випадки, коли під час арешту підозрюваної у скоєнні злочину в справі ніде не зафіксовано, що вона має дитину, і матір потім не знає, що з її дитиною і де вона. Засуджені, які народили за гратами, не отримують державної допомоги за народження дитини та до досягнення нею трирічного віку, навіть якщо дитина перебуває з матір`ю. Літні жінки не можуть оформити пенсію — це дозволено лише після відбуття покарання. Не кажучи вже про умови утримання засуджених у колоніях та хвороби, які вони отримують у в`язниці. СТОР. 2

Третій Близькосхідний

Один з останніх ракетних ударів по Лівії завдав значної шкоди комплексу резиденцій полковника Муаммара Каддафі в Тріполі. Журналісти, що працюють на місці подій, розповідають, що чотириповерховий адміністративний будинок повністю зруйновано, **повідомляє «Бі-Бі-Сі»**. Раніше аналогічним авіаударам було піддано лівійські міста Місурата, Бенгазі й Зауія.

Нагадаємо, увечері в суботу почалася повітряна війна проти Лівії. Операція носить кодову назву «Одіссея. Світанок». США та Великобританія в ході першого етапу спільної операції з блокування повітряного простору Лівії влучили у 20 з 22 намічених цілей. Майже відразу після цього державні лівійські телеканали поширили інформацію про десятки загиблих у ході повітряних рейдів міжнародної коаліції. За останніми даними з офіційних джерел у Тріполі, що є оплотом вірних Муаммару Каддафі сил, кількість жертв серед мирного населення зросла до 64 осіб, більш як 150 поранено. При цьому лівійська влада знову й знову заявляє про припинення вогню, однак Захід це вже не цікавить. СТОР. 9

Вода псується дорогою до споживача. А ще — від безгосподарності

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Нині у багатьох містах воду подають за графіком. І можна лише уявити, на що перетворюється живильна волога, простоявши кілька годин в іржавих трубах. Складна проблема і з очисними спорудами. Адже будували їх ще в 40—60-ті роки минулого століття, коли воду в річках фахівці зараховували до 1—2 класів. Тепер 70 відсотків цих водойм належить до 4—5 класів. Одне слово, вода вже не та, а очисні споруди не є надійним бар'єром. Тим часом у більшості сіл люди черпають воду із верхніх горизонтів, просякнутих нітратами та іншими хімічними сполуками. На цьому тлі дещо краща ситуація в столиці. Бо тут воді з крана є альтернатива — поки що безкоштовні бювети. Проте на джерела із глибинною екологічно чистою вологою давно накинули оком можновладці і бізнес. СТОР. 8

ПОДІЇ

Процес поставлено під загрозу

У Криму припинена видача державних актів на землю. Причина — відсутність фінансування з Держказначейства.

За словами голови Республіканського комітету Криму із земельних ресурсів Олександра Чабанова, роботи фінансуються за рахунок коштів держбюджету України із стабілізаційного фонду. Однак через те, що було призупинено дію спільного наказу Держкомзему та Держказначейства, яким затверджено порядок використання цих коштів, процес видачі державних актів поставлено під загрозу зриву.

Чиновник підкреслив, що нині в комітеті нараховується 102,9 тис. заяв на отримання державного акта, **повідомляє наш власкор Георгій ВЕРВЕС.**

Заборгованість зарплати

На державному підприємстві «Черазморшляхи» заборгованість із зарплати сягнула 7 мільйонів гривень, але керівництво не поспішає її ліквідувати. У цей час у підрозділі примусового виконання рішень державної виконавчої служби перебувають 392 документа про стягнення з «Черазморшляху» боргу. Свого часу держдепартамент морського й річкового флоту України виділив цільовим призначенням на погашення заборгованості підприємству 17 мільйонів гривень. Але гроші керівництво «Черазморшляху» використовувало не за прямим призначенням. «Черазморшлях» належить до підприємств, які мають стратегічне для країни значення. І тому реалізація майна підприємства з метою ліквідації заборгованості із зарплати може призвести до цілковитого зупинення роботи, **інформує наш одеський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Моряків підозрюють у контрабанді

Сімох громадян України заарештовано в Греції за підозрою в контрабанді сигарет. Українці входили до складу екіпажу судна «Adelaida» під прапором Коморських островів, що було затримано в афінській гавані Пірей дорогою до Чорногорії. На судні виявлено понад шість тисяч коробок із сигаретами, які, як заявляє грецька влада, є контрабандою і не мають належно оформлених супровідних документів.

Крім того, суднова документація прострочена, і судно не має права плавати під прапором Коморських островів, уточнює берегова охорона. Раніше за обвинуваченням у контрабанді сигарет були затримані два інших українських екіпажі. Вісім моряків судна «Разведчики» перебувають під вартою з 17 лютого, а шість членів екіпажу судна «Томсо» були відпущені під заставу й чекають суду в Греції.

КОРОТКО

■ Учора в Харкові працівники ДП «Харківський приладобудівний завод імені Шевченка» перекрили вулицю, вимагаючи повернути борги у зарплаті.

■ У ДТП під час зіткнення двох іномарок на вулиці Дубенській у Рівному загинули п'ятеро людей, у тому числі одна дитина, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У неділю Союз робітників Севастополя влаштував на площі імені П. С. Нахімова велелюдний мітинг, **повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ.**

Гірникам «Укршахтгідрозахисту» після їхнього звернення до Прем'єр-міністра почали повертати борги у зарплаті

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка письменника Юрія Мушкетика з днем народження

Шановний Юрію Михайловичу!

Прийміть сердечні вітання з нагоди Вашого дня народження.

Загальновизнаний авторитет митця, громадянина і патріота є яскравим свідченням того, що Ваше творче подвижництво перебуває в органічному суголоссі з суспільними й духовно-моральними запитами українського загалу.

Натхненне служіння своєму народові, рідній Україні у Вас зігріте щирими почуттями до людини, землі, держави, історії. Навзаєм вони наснажували й наснажують Вас життєдайною енергією, вірою, історичною правотою.

Нехай же всенародна любов надихає Вас на здійснення нових творчих планів, а доля обдарує довгими і щасливими роками життя.

Володимир ЛИТВИН.

Уряд ще раз пояснить, як зростуть пенсії після реформи

Президент України Віктор Янукович доручив провести якіснішу роз'яснювальну роботу щодо змісту та цілей пенсійної реформи в Україні.

«Президент вважає, і це абсолютно справедливо, що наші люди в основному не знаймі із суттю пенсійної реформи, спрямованої на підняття рівня пенсій», — сказав Прем'єр-міністр Микола Азаров після завершення зустрічі з главою держави. Насамперед влада хоче зробити виплати диференційованими і зацікавити кожну людину з найпершого робочого дня думати про пенсію.

А поки що глава держави, **як повідомляє його прес-служба,** переконаний: законопроект про пенсійну реформу не готовий до розгляду у Верховній Раді. «Я щоденно отримую величезну кількість листів від громадських організацій, громадян України, які вказують на те, що люди не знаймі з положеннями цього закону... Фактично не знаймі з пенсійною реформою», — зауважив Віктор Янукович.

На переконання Президента, завдяки реформі у пенсійній сфері буде легалізовано тіньові заробітні плати, що дасть можливість забезпечити зростання розміру пенсій.

А Голова Верховної Ради України Володимир Литвин в інтерв'ю «Радіо «Ера» заявив, що повністю поділяє позицію Президента України Віктора Януковича, яка полягає у необхідності широкого обговорення цього питання. На переконання В. Литвина, це той законодавчий акт, який має бути сприйнятий та підтриманий суспільством і «дати людям можливість почуватися впевненіше».

Тому, на думку Голови Верховної Ради, нині Кабінет Міністрів «повинен почати широкі зустрічі, консультації, публікації, роз'яснення, щоб кожна людина зрозуміла, що її очікує».

Відповідаючи на запитання про те, що український уряд «пообіцяв МВФ ухвалення закону про пенсійну реформу в березні», Голова Верховної Ради заявив, що «рішення ми повинні приймати для України, для українських людей, а не для МВФ». «З огляду на це повинні діяти відповідним чином», — додав він.

Глава парламенту сподівається, що система «Рада-3» запрацює

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 18 березня зареєстрував законопроект про внесення змін до Регламенту щодо персонального голосування за допомогою сенсорної кнопки. Про це, **як повідомила пресслужба парламенту,** Володимир Литвин сказав в інтерв'ю «5 каналу».

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що нині «ані Регламентний комітет, ані депутати не будуть посилатися на те, що такі рішення треба приймати змінами до Регламенту», а парламент підтримає розроблений ним законопроект, і модернізована система «Рада-3» запрацює.

В. Литвин пояснив, що відповідно до законодавства він не міг власним розпорядженням ввести в дію цю систему, оскільки нинішня редакція Конституції позбавила Голову Верховної Ради права організовувати роботу законодавчого органу, і нині, по суті, це робить Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради.

Крім того, відповідаючи на запитання, глава парламенту не виключив можливості створення Тимчасової слідчої комісії щодо приватизації «Укртелекому». «Коли кажуть про те, що є сумніви, то, очевидно, варто було б піти на те, щоб парламентськими зусиллями, парламентськими можливостями встановити істину, а не говорити загадковими фразами», — наголосив він.

В. Литвин зауважив також, що виникають питання про доцільність приватизації «Укртелекому», коли ціна на нього впала у зв'язку із кризою. За його словами, хоча цю дискусію потрібно було проводити раніше, нині важливо вжити всіх заходів до виконання умов, які було передбачено під час приватизації.

Голова Верховної Ради повідомив також, що в парламенті розроблено законопроект про внесення змін до Податкового кодексу. З цим документом, за його словами, мають ознайомитися платники податків і внести свої пропозиції. На думку В. Литвина, потрібно вийти не на «часткове, локальне» рішення, а на рішення, яке дасть змогу виправити ситуацію.

За ґратами жінка може втратити дітей і себе

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«В Україні жіночі колонії перебудовувалися з чоловічих, жіночі проблеми, базовані на фізіологічних, соціальних чи гендерних відмінностях, не знайшли відображення в архітектурі та організаційній структурі установ, — зауважила голова підкомітету з міжнародно-правових питань та гендерної політики Олена Бондаренко. — Хоча ув'язнені жінки, особливо матері, вважаються вразливою групою, українська пенітенціарна система лише в останні роки звернула увагу на розробку комплексних заходів для їхньої повної ресоціалізації».

Особливої гостроти набуває проблема дітей, які перебувають у місцях позбавлення волі разом зі своїми матерями, наголосила депутат. Дитина, котра не скоїла жодного правопорушення, перебуває в ув'язненні разом із матір`ю, чи відлучена від неї у сиротинці. Тоді як міжнародні документи, ратифіковані Україною, та європейські стандарти життя вимагають іншого ставлення до проблеми. У рекомендаціях Ради Європи йдеться, що діти, які перебувають разом із матір'ю у в'язниці, мають вади розвитку та труднощі у соціальній адаптації. Тож ПАРЄ рекомендувала державам-членам Ради Європи забезпечити відбування покарань вагітним жінкам та матерям малолітніх дітей таким чином, щоб запобігти їхньому ув'язненню. Наприклад, виплата компенсації потерпілим, громадські роботи тощо. А ув'язнення застосовувати лише якщо жінка вчинила тяжкий злочин та становить постійну небезпеку для суспільства.

За словами заступника голови Державного департаменту з виконання покарань Сергія Зінченка, в Україні нині ув'язнено майже сім тисяч жінок, із них 98 неповнолітніх. У двох жіночих колоніях — у Чернігові та на Одещині — разом із матерями проживає 93 дитини віком до трьох років (потім їх віддають у дитбудинки). У вересні 2010 року в Чернігівській жіночій виправній колонії відкрито Будинок матері та дитини, де в 11 кімнатах матері проживають разом із дітьми. І, судячи з фото, продемонстрованих під час заходу, для декого ці умови навіть набагато кращі, аніж були на волі.

Начальник управління із забезпечення взаємодії з Державним департаментом України з питань виконання покарань Міністерства юстиції Петро Кочерган пояснив, чому жінки за ґратами не можуть отримати допомогу на дитину чи пенсію за віком. За звичайного працівника страхові внески сплачує роботодавець, а за засудженого ніхто. Робота в колонії не зараховується до трудового стажу. Нині уряд ініціює зміни до законодавства, зокрема, до Кримінально-виконавчого кодексу, до законів про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, про єдиний соціальний внесок та інші, спрямовані на те, щоб і ув'язнені жінки могли скористатися своїм правом на державну допомогу на дитину, отримання пенсії за віком. Запропоновані зміни передбачають, що робота в установах виконання покарань зараховуватиметься до трудового стажу. Така практика вже діє у наших сусідів — Росії, Білорусі, Азербайджані, Казахстані. Учасники «круглого столу» також пропонували розробити чіткий алгоритм дій при затриманні жінки з дитиною: врегулювати у Кримінально-процесуальному кодексі дії учасників процесу стосовно дитини під час затримання матері, дії органів державної влади із захисту прав дитини, що залишилася без опіки чи піклування в результаті затримання чи арешту матері, визначити чіткий порядок щодо поміщення дитини в інтернат або інший державний заклад після арешту матері. А також щоб жінка, котра перебуває в місцях позбавлення волі, не позбавлена батьківських прав, мала право на побачення зі своєю дитиною.

Олександра КУЧЕРЯВА.

☞ ДОВІДКОВО

За даними Інформаційно-консультативного жіночого центру, в структурі злочинів, які скоюють жінки, частішають вбивства чоловіків за насильство в сім'ї, пияцтво (50%), перевезення наркотиків (здебільшого це одинокі жінки з дітьми з сіл, котрі за мізерну плату погодилися цим займатися), крадіжки (10%). Перебування жінок в місцях позбавлення волі посилює процес розриву сімейних зв`язків — лише 17% засуджених перебувають у зареєстрованому шлюбі. Торік не мали побачень із рідними 60% засуджених жінок.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спеціаліст секретаріату Комітету з питань правосуддя Роман Марчук, завідувач секретаріату Сергій Остапець, заступник завідувача секретаріату Олександр Опальченко під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, розглянуть зміни до окремих положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Кріпити партнерство між бізнесом і державою

Закон про державно-приватне партнерство — єдино можливий інструмент залучення приватного капіталу в комунальну сферу. Про це під час «круглого столу» на тему: «Державно-приватне партнерство як інструмент реформування житлово-комунального господарства» заявила голова Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська).

На її думку, документ знижує витрати на утримання комунальної сфери та підвищує якість послуг ЖКГ. «Таким чином, забезпечимо модернізацію галузі, підвищимо якість комунальних послуг і зупинимо зростання тарифів», — вважає народний депутат. Парламентарій зазначила, що житлово-комунальне господарство в Україні перебуває в жалюгідному стані.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Така статистика, за словами народного обранця, — ключова причина кризової ситуації у комунальному господарстві й загроза для економічного та соціального стану країни.

Комунальна галузь потребує колосальних капіталовкладень і модернізації. За підрахунками експертів, необхідно 150 мільярдів доларів США. «Навіть, якщо всі кошти, що надходять від оплати комунальних послуг, витрачати винятково на ремонт інфраструктури, не оплачуючи за газ, на повне оновлення галузі знадобиться 31 рік, — підкреслила глава комітету. — А через жахливий стан ЖКГ кожна українська родина в рік переплачує близько 1400 грн. Тому ситуацію треба терміново змінювати».

Народний депутат зазначила, що в галузь потрібно залучати приватні інвестиції, а не перекладати проблему модернізації ЖКГ на українців.

Нагадаємо, закон про державно-приватне партнерство прийнято Верховною Радою в жовтні 2010 року. На жаль, він так і не запрацював, тому що Міністерство економіки гальмує імплементацію цього документа.

☞ СТАТИСТИКА

Зношено близько 75% водопровідно-каналізаційних мереж, негайної заміни потребують 31% водопровідних і 20% теплових мереж, в аварійному стані перебувають 90% очисних споруд.

Окрім того, на брифінгу глава комітету наголосила, що Податковий кодекс паралізує роботу економічно активної частини населення, від якої вимагають щомісяця здавати декларації про доходи фізичних осіб. «Те, що по всій країні вишикувалися тисячні черги людей під податковими інспекціями, — яскрава прикмета абсурдності деяких норм цього документа», — підкреслила вона. Народний депутат внесла законопроект із поправками до Податкового кодексу, який, на її погляд, нормалізує процедуру декларування доходів фізичних особами.

На знімку: голова Комітету Верховної Ради України з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська відвідала одну з державних податкових інспекцій Києва, щоб на місці розібратися у причинах надходження скарг.

Сергій МЕЛЬНИК.

У таких важливих питаннях треба радитися з громадою

ЗЕМЛЯ: НЕЗАБАРОМ ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Завтра у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації».

На думку народного депутата України секретаря Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Романа Ткача, у суспільстві немає чіткої позиції: чи за ринок землі, чи проти. Тому й з громадою потрібно радитися...

— Для мене продаж землі, — каже він, — 99-те питання. Але коли виступають — немає закону про аукціон земель, про оренду, про кадастр... І сьогодні немає інвентаризації, в багатьох селах — землевпорядників, то про які купівлю-продаж ми говоримо?

Тому концептуально, як я розумію, мав би бути сьогодні указ Президента. За Конституцією він може його видати. Указ — читай: програма, де чітко розписано, хто що має робити. Починаємо зверху чи знизу — не має значення. Але у кожному селі провести сходини. Я би все-таки йшов зверху — окреслити, що ми хочемо в результаті запровадження ринку землі. Я говорю про указ Президента — він мав би чітко зазначити в преамбулі, яку мету бачить держава. Ми розуміємо — у цієї команди є політична воля на введення ринку землі. Озвучте її, але з кінцевою метою. Що ви бачите (у підсумку). Можна довго про це говорити, але у документі має бути чітко вказано, що потрібно зробити Кабінету Міністрів, яка його роль. Що мають зробити Верховна Рада, місцеві адміністрації. Мене дивує, коли заступник голови обласної адміністрації так виступає... Це що — воля Президента? Та якщо він отак некомпетентно висловлюється щодо ринку землі, то я розумію людей, які готові завтра за вила взятися. Брехня, неусвідомлення, що таке ринок, і просто поверхові факти викидаються в суспільство.

Яка мета держави? Я бачу в кінцевому плані — в селі має бути вигідно жити, працювати. Крапка. У об'єднаній Європі є таке питання «сталий розвиток територій». Розвиток економіки там аж наприкінці. Першою йде традиція, звичка. Друге — екологічні питання, і третє — вже економіка.

І тут заступник міністра починає: введення ринку землі — це передусім економічні важелі. Треба гроші (для розвитку АПК)... А як та людина буде жити? Я хочу, щоб кінцевою метою введення ринку землі був добробут тих, хто на ній живе... Ви зрозумійте, такі вже українські традиції... Чому сьогодні люди тримають корову-дві? Якщо сісти і порахувати суто з економічної точки зору — воно не вигідно. Але ви коли господаря запитаєте — дід тримав, тато з мамою тримали, і я хочу тримати. Хочу, щоб моя дитина пила свіже молоко. Тобто — він сьогодні навіть може десь втрачає, але це для нього традиція, він ту корову ще триматиме. І син його так само триматиме. А якщо б сьогодні держава хоч трохи допомогла йому в економічному плані — кредити тощо, якби вона йому дала такі елементи побутового життя — нормальну дорогу, водогін, газ, тут можна багато що говорити, то ясно — це би було кінцевою метою введення ринку землі. Це можна зробити.

Що б я ще зробив у тому указі? Сьогодні не казав про дату зняття мораторію. Я якоюсь мірою готовий говорити про те, щоб його продовжити ще на три-чотири роки. Але за той період треба провести організаційно-фінансово-матеріальні заходи. Ще раз кажу, пропонується введення ринку землі — а в селах немає землевпорядника, комп'ютерів. У деяких сільських радах ще на друкарських машинках «Янтар» друкують. А кадастр — що це є? Інформаційна система. Там, де є землевпорядники, посаду обіймають вчителі, лікарі, та Бог знає хто. Як з вищою освітою — то у селі кажуть: «О, ти мудра людина, працюватимеш землевпорядником...»

Друге — інвентаризація землі. Всіх земель, які є на території села, якоюсь мірою за кошти державного бюджету. Якщо зводитимемо, як зараз, до того: маєте гроші — проведіть у себе інвентаризацію, то нічого не буде.

Наступне. Тут знову суперечки ведуться — остання нормативно-грошова оцінка землі була проведена у 1995 році. Треба її зараз знову провести. Буквально протягом року-двох.

Далі: даймо, хай запрацює кадастр. До речі, у Франції його ввів Наполеон. Кадастр — це є облік і система, чи воно там олівцем пишеться, чи на комп'ютері. У Верховній Раді ми зареєстрували законопроект — Бевзенко, Ткач, Лук'янчук. Там нарешті нам вдалося (я не говорю про суть законопроекту) ліквідувати протиріччя між Мін'юстом і Держземагентством. Бо законопроект про державний кадастр не приймався через те, що хтось хотів на себе перетягнути ковдру. Ми кожному там дали роботу, і всі питання пішли по узгодженню — сиділи з одного боку представники Мін'юсту, з другого — Держземагентства. Думаю, що пройде цей законопроект у Верховній Раді, нехай запрацює цей кадастр. Хай люди побачать...

Що ще потрібно негайно зробити? В Україні понад 28 тисяч сільських населених пунктів — та хоча би по 5—6 примірників отого майбутнього указу Президента, отих роз'яснень, про які ми говоримо, і зобов'язати владу провести сходини села. Я працював головою районної держадміністрації у 1999 році. Воно елементарно робиться... Якщо тільки буде оголошено в селі, що завтра йтиметься про землю — сто, двісті, триста чоловік збереться. Я думаю, що це незатратні речі, і це зобов'язана держава зробити. І тоді люди будуть інформовані...

Про що говорили під час розширених засідань аграрного комітету? Кожен виходить, мовляв, кажуть люди, що буде те, що буде се... Абсурд, коли такі важливі у державі речі проходять на рівні пліток і чуток! Тож плюс у тому, що ми провели обговорення. Подобається мені слухати, що є противники того ж кадастру, чи ні — але ми говоримо. З керівниками сільгосппідприємств, з головами сільських рад, з місцевими депутатами...

Ми сьогодні у якійсь дивній ситуації. На початку — ринок землі. А що далі робити? Може, заберемо назад?

Є класика: основою, двома китами, на яких стоїть сільська рада, місцева громада, є земля і комунальна власність. І так має залишатися. І розпоряджатися цим повинна сільська рада, ну, місцеві органи влади...

Сьогодні землею в межах населеного пункту розпоряджаються ради, за межами — адміністрації. Є доручення Президента — усе передати адміністрації. Читай: відібрати у сільських рад повноваження розпоряджатися землею.

Можемо зараз виголошувати в суспільстві навіть цілі лекції. Хто братиме більше хабарів: сільська рада, міська чи голова районної адміністрації? Це абсурд. Ми з вами говоримо як державники. Та візьміть посадіть (за грати) двох-трьох голів чи тих кількох депутатів, покажіть, що буде, коли братимуть хабарі — та й край. Виходити з того, як розпоряджатися майбутнім, і думати, що хтось може вкрасти?! Може вкрасти навіть за ідеального закону. Але ви убезпечте це.

Кажуть, приміром, Київська міська рада із головою землю розбазарюють. То візьміть засудіть хоч когось, якщо знаєте. А якщо не знаєте — то припиніть ці розмови. Так чи ні?

Умовно все самоврядування міряємо тільки Києвом. А тепер уявіть собі якесь село. Я живу в селі, де народився. Коли там депутат сільської ради їде на сесію — усі знають. Повертається. Жінці сказав: сьогодні ділили землю, тому дали 10 соток. Це неможливо у селі приховати. Може, вони виділили комусь спеціально. Але інші люди знають, що депутати дали. І голову візьмуть за руку. Тому не можна забирати ці повноваження у місцевих органів влади.

Знаєте, що мені ще страшно? У багатьох виступах пропонується повернути землю державі. Не можна цього робити. 20 років триває реформа. Добра чи погана — то інше питання, але людина знає, що вона має у власності землю.

Можна дискутувати умовно: завтра буде введено ринок землі, держава створить якусь інституцію — фонд, агенцію, яка скуповуватиме гектари. Обговорюймо процес — за якою ціною, на яких умовах, але ніхто у людей не забере землю із приватної власності. Бо якщо так, то тоді революція...

Є мета. Необхідно визначити дорогу і полегеньку йти. І не боятися ринку землі. Я — за, але ринок землі — це не тільки купівля-продаж... Це восьме... Навіщо те, що ти маєш, уже бігом продавати. Та використай його по повній програмі — дарування, міна, застава, іпотека... Відкриваємо Господарський кодекс і дивимося, що таке право приватної власності, що можна із власністю своєю робити... А ми тільки упіймали останнє — що скуплять... Не дуже скуплять. І не такі вже наші люди дурні, щоб уже бігом продавати. Але вписати правила треба. Показати, чого хочемо.

Ми сьогодні у якійсь дивній ситуації. На початку — ринок землі. А що далі робити? Може, заберемо назад?

Треба запроваджувати ринок. Питання в даті. Я прихильник того, щоб мінімум роки за три-чотири. А до того сформувати всі ринкові інфраструктури — від банку до інвентаризації земель.

Необхідно зробити карти кожного населеного пункту.

Я в опозиції. Проте боюся, що коли не братиму в тому участь трішечки, тоді просто помахом руки Чечетова так воно все пройде. Тому вписуємо все, що думаємо. Розповідаймо, користуючись парламентською трибуною. І тоді зможемо якоюсь мірою компенсувати ті ризики, про які говоримо.

Записала Галина КВІТКА.

У НОМЕР

Привітання молодим учителям Кіровоградщини

Шановні колеги!

Цього року ви берете участь у ювілейному обласному зльоті молодих учителів Кіровоградщини. За 40 років тисячі педагогів змогли підвищити свою кваліфікацію, поділитися досвідом, перейняти новаторські методики у творчій, натхненній атмосфері.

Сьогодні ви перебуваєте серед своїх колег — молодих, розумних і талановитих. Бажаємо вам, щоб здорове почуття конкуренції спонукало вас до підкорення нових вершин у своїй професії.

Ваш край славиться своїми педагогічними традиціями, саме тут жив і працював великий учитель і мислитель — Василь Сухомлинський. Тож нехай його світлий образ надихає вас на освоєння найкращих теоретичних здобутків ваших видатних попередників.

Цьогорічний зліт присвячено 20-й річниці Незалежності України. Переконані, що виховання гармонійно розвиненого громадянина й патріота є одним з найцінніших внесків у зміцнення молодої української державності.

Дякуємо вам за обраний фах вчителя, що визначає тепер ваше життя як подвижницьку працю на благо суспільства. Зі свого боку члени парламентської фракції Народної партії та наші однодумці у Верховній Раді України робитимуть все від них залежне, щоб держава гідно цінувала працю педагога.

Бажаємо завзяття, оптимізму, щастя та успіхів у всіх ваших справах!

Ігор ШАРОВ,
голова фракції Народної партії у Верховній Раді України.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005-2010 роках

Заслухавши та обговоривши звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005-2010 роках, утвореної Постановою Верховної Ради України від 17 червня 2010 року № 2348-VI, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005-2010 роках (далі — Тимчасова слідча комісія) взяти до відома та направити його до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України для відповідного реагування.

2. Запропонувати Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення в обов'язковому порядку запрошувати представників засобів масової інформації для висвітлення її засідань, зважаючи, що відповідно до статті 24 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» засідання Національної ради є відкритими.

3. Кабінету Міністрів України визначитися щодо стратегії розвитку інформаційного простору України, державних засобів масової інформації, суспільного телебачення та радіо, залучивши до її підготовки представників громадськості і засобів масової інформації.

4. Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації за участю Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення організувати розробку законодавчих пропозицій щодо внесення змін до законодавства з питань телебачення і радіомовлення з метою його відповідного удосконалення.

5. Органам державної виконавчої влади у межах своїх повноважень забезпечити рівні умови для засобів масової інформації та не допускати будь-якої політизації у діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

6. Верховна Рада України зазначає, що конкурс на отримання ліцензій на мовлення з використанням вільних телеканалів 27 січня 2010 року було проведено Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення з грубим порушенням закону як з боку посадових осіб Національної ради, так і з боку учасників конкурсу. Незаконність проведення конкурсу 27 січня 2010 року і прийнятих за його результатами рішень підтверджено рішеннями судів.

7. Опублікувати звіт Тимчасової слідчої комісії в газеті «Голос України».

8. Припинити повноваження Тимчасової слідчої комісії.

9. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 17 березня 2011 року.
№ 3143-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України

Відповідно до частини четвертої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України (далі — Тимчасова слідча комісія).

2. Тимчасовій слідчій комісії:

розслідувати обставини виникнення заборгованості Промислово-фінансової Корпорації «Єдині Енергетичні Системи України» перед Міністерством оборони Російської Федерації в сумі 198 млн. доларів США та перед ВАТ «Газпром» у сумі 84 млн. доларів США та надання державних гарантій про їх погашення;

розслідувати обставини проведення переговорів, погодження умов і підписання контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» від 19 січня 2009 року на предмет наявності ознак державної зради в діях колишнього Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю. В.

3. Визначити, що до складу Тимчасової слідчої комісії входить 8 народних депутатів України, при цьому забезпечується представництво не менш як по одному народному депутату України від кожної депутатської фракції.

4. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії народного депутата України Богословську Інну Германівну (фракція Партії регіонів), заступником голови Тимчасової слідчої комісії — народного депутата України Литвина Юрія Олексійовича (фракція Народної Партії).

5. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

Александровську Аллу Олександрівну — фракція Комуністичної партії України;

Бобильова Олександра Фадійовича — група «Реформи заради майбутнього»;

Зварича Ігоря Теодоровича — фракція Партії регіонів;

Матвієнка Анатолія Сергійовича — фракція Блоку «НАША УКРАЇНА — НАРОДНА САМООБОРОНА»;

Надошу Олега Володимировича — фракція Партії регіонів;

Олійника Володимира Миколайовича — фракція Партії регіонів.

6. Секретар Тимчасової слідчої комісії обирається на першому засіданні з числа її членів.

7. Голова Тимчасової слідчої комісії, заступник голови та секретар комісії не можуть бути членами однієї депутатської фракції.

8. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення діяльності Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

9. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії — один рік з дня прийняття цієї Постанови.

10. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше тримісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

11. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 17 березня 2011 року.
№ 3145-VI.

«Чорнобильцям» відшкодовано 1,3 мільйона гривень

На Рівненщині прокурори перевірили, як органи влади та місцевого самоврядування виконують вимоги Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (такий статус мають 382 тисячі мешканців області).

Виявлено ряд порушень. Так, службові особи одного з управлінь Рівненської ОДА всупереч вимогам бюджетного законодавства та «Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи» незаконно перерахували у 2005 році одному з товариств з обмеженою відповідальністю 2,5 мільйона гривень для закупівлі житла потерпілим внаслідок аварії на ЧАЕС. Оскільки кошти були направлені не на об'єкт незавершеного будівництва високого ступеня готовності, а на фінансування нового, було допущене їх нецільове та неефективне використання. За цим фактом прокурор м. Рівне порушив кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 210 Кримінального кодексу України.

Ще одну кримінальну справу прокуратурою області порушено за фактом перевищення службових повноважень службовими особами управління капітального будівництва Рівненського міськвиконкому (ч. 1 ст. 365 Кримінального кодексу України). Службовці, виходячи за межі наданих їм прав та повноважень, усупереч вимогам земельного законодавства, незаконно уклали у 2005 році з одним із місцевих товариств договір з будівництва 53 житлових будинків (котеджів) та безпідставно передали останньому право використовувати земельну ділянку у сім гектарів на території Рівного та право на укладення інвестиційних угод і залучення коштів на дане будівництво. Такими діями, вважають у прокуратурі, завдано істотної шкоди інтересам громадян, у тому числі постраждалим внаслідок аварії на ЧАЕС, на отримання в передбаченому законом порядку земельних ділянок під індивідуальне житлове будівництво.

А у Березнівському районі управління праці і соціального захисту населення на 1 березня заборгувало 330 тисяч гривень виплат компенсацій сім'ям на безплатне харчування дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також 275 тисяч гривень за пільгове придбання продуктів харчування громадян цієї пільгової категорії. Прокурором внесено припис — заборгованість вже частково відшкодовано. Подібні порушення під час виплати компенсацій та пільг громадянам виявлено прокурорами Сарненського району, Млинівським міжрайонним та міста Рівного. А ось в окремих навчальних закладах Зарічненського району норми харчування «чорнобильських» дітей виконуються лише на 70—75 відсотків. На усунення такого порушення прокурор району вніс приписи у Зарічненську селищну, Серницьку та Кухітськовольську сільські ради.

Загалом завдяки втручанню органів прокуратури лише в цьому році «чорнобильцям» відшкодовано 1,3 мільйона гривень.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Хто відповідальний за виконання рішення Конституційного Суду України

Конституційне правосуддя набуває особливого значення для суспільства, коли воно спрямоване на забезпечення верховенства прав і свобод людини і громадянина.

Досягти цього вдається на практиці складно, оскільки конституційний нормоконтроль охоплює всі сфери законодавчої діяльності, але все ж поступово цей пріоритет стає визначальним для конституційного правосуддя, оскільки в загальних судах дуже рідко під час розв'язання публічних спорів судді застосовують повноваження виявляти порушення Конституції України і в такий спосіб брати участь у конституційному судовому контролі.

Вкрай рідко судді з кваліфікацією загального та спеціалізованого правосуддя виявляють під час застосування законів обмеження, звуження, а також прямі ущемлення прав і свобод громадян. Вони сприймають належним чином правозастосовчу практику правоохоронних органів, не реалізуючи судові важелі реально захищати права і свободи людини. В судах місцевого рівня розглядаються численні матеріали, які надходять від працівників дорожньо-патрульної служби щодо порушень правил дорожнього руху, які складаються на їх розсуд, з посиланням на статті Кодексу про адміністративні правопорушення, про які водії автомобілів навіть не здогадуються. В більшості випадків громадяни-порушники не мають можливості перевірити їх відповідність фактичним обставинам. А що відбувається далі? Суди за такими матеріалами, застосовуючи скорочену процедуру, зважаючи на їх великий обсяг, виносять постанови про накладення адміністративних стягнень на громадян. Запізно отримавши виклики до суду, водії-порушники зазвичай у суди не з'являються, тож суддям залишається одне: приймати рішення за матеріалами, які надійшли з органів ДАІ. Достатньо проілюструвати таке явище за протоколами працівника Полтавської роти ДПС Полтавця А. В., який торік на 305-му кілометрі автошляху Київ—Харків, зупинивши автомобіль без прикріпленого одного номерного знаку, посилаючись на ст. 63 Конституції України, вказав на його відсутність і склав протокол про адміністративну відповідальність. Здавалося б, звичайна дорожня ситуація, але яка причина викликала масове обурення водіїв автомобілів щодо подібного правозастосування?

Спробуємо провести юридичний аналіз з цього питання. Невідомо, в яких кабінетах три роки тому було знайдено зручну для органів ДПС процедуру ефективної протидії правопорушникам. Це було пов'язано із введенням статті 14-1 Кодексу про адміністративні правопорушення, в якій встановлювалося, що за наявності обставин, які свідчать про виникнення порушення, власників (співвласників) транспортних засобів притягали до адміністративної відповідальності. Всім зрозуміло, що це було і залишається звичайною адміністративною процедурою, як і прийнято у всіх країнах світу. Проте обов'язковою умовою вказана норма кодексу передбачала фіксацію спеціальними технічними засобами (фото, кінозйомки, відеозапису) фактів, які вказували на порушення безпеки дорожнього руху. При цьому складання протоколу не було обов'язковим правилом, як підстава для винесення постанови по справі, і вона виносилася без участі власника (співвласника) транспортних засобів. Таким чином, фіксація правопорушень, а точніше — фактів за допомогою спецтехнічних засобів, була встановлено процедурою згідно із статтею 258 кодексу, в якій громадянин мав вигляд далеко не особи, захищеної конституційними гарантіями та презумпцією невинуватості. Вказаний порядок був введений з 3 вересня 2008 року, і працівники ДПС високо цінували його дієвість і беззаперечність, оскільки постанови, що люди називали «листи щастя», були наслідком законодавчого закріплення встановленого порядку на автошляхах.

Єдиний спосіб захисту конституційних прав громадян був віднайдений суддями Конституційного Суду України, в якому було відкрито провадження за зверненням громадянина А. Багінського. Це той випадок, коли через відсутність права громадян на конституційну скаргу суд може розглянути лише офіційне тлумачення норм законів. У цьому є нагода підкреслити важливість і авторитетність суду як єдиного органу конституційної юрисдикції в Україні, але про такі категорії справ суспільство повинно знати із публічних процесів, коли доступ до правосуддя надається громадянам безпосередньо за їх участі в судових процесах. На жаль, цього разу обійшлося «письмовим» слуханням справи.

Ретельно розглянувши в конституційному провадженні справу про адміністративну відповідальність у сфері гарантування безпеки дорожнього руху, Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 22 грудня 2010 року №23-рп/2010 сформулював важливі правові позиції щодо розуміння принципу верховенства права в адміністративних відносинах, презумпції невинуватості громадян в адміністративних деліктах, підкресливши обов'язок органів (посадових осіб) у дотриманні процедур притягнення осіб до адміністративної відповідальності та вніс важливу конституційну обумовленість для правоохоронних органів щодо непорушності прав людини і громадянина.

Конституційний Суд України дійшов висновку, що стан правового регулювання притягнення до адміністративної відповідальності, зокрема, процедуру застосування заходів впливу до порушників у сфері гарантування безпеки дорожнього руху, слід вважати такими, що не відповідають конституційному визначенню України як правової держави, а тому висловив рекомендацію Верховній Раді України вирішити, тобто ввести конституційно гарантовані законодавчі зміни у сферу регулювання зазначених питань. Отже, зрозуміло, чому статті 14-1, частина шоста статті 258 Кодексу України про адміністративні правопорушення були визнані неконституційними і таким чином вилучені з чинного законодавства. Без перебільшення можна вважати це рішення Конституційного Суду України безпосереднім відображенням його найважливішого призначення — захищати і охороняти права і свободи громадян.

Але потенціал цього суспільно вагомого рішення конституційного правосуддя був би конституційно завершеним і значно посиленим, якщо б у ньому була зазначена ще одна істотна складова. Вона стосується безпосередньо громадян, які з 2008 року підпадали під статус «потерпілих» від неконституційних норм закону та сплачували штрафи без складання протоколів, а отже — їм було завдано моральну і матеріальну шкоду.

Конституційний Суд України визначив момент втрати чинності положень кодексу, які були визнані неконституційними з дня ухвалення прийнятого по цій справі рішення. Проте не було встановлено преюдиціальність його значення для судів загальної юрисдикції при розгляді ними позовів у зв'язку з правовідносинами, від яких була завдана шкода громадянам-водіям під час встановлення адміністративної відповідальності.

Незаперечно, що право Конституційного Суду України встановлювати порядок виконання своїх рішень належить до його виключної компетенції. Воно було спрямовано на необхідність Верховній Раді України врегулювати по-новому порядок притягнення до адміністративної відповідальності осіб, із врахуванням застосування спеціальних засобів технічної фіксації порушень автоводіями.

Проте Конституційний Суд України залишив без відповіді не менш важливе питання, що стосується осіб, які зазнали заходів адміністративного впливу після 3 вересня 2008 року до моменту визнання неконституційними положень статей 14-1 та 258 кодексу, тобто до 22 грудня 2010 року. Яка кількість таких громадян, що перебували в цей період за кермом автомобілів, і скільки з них було притягнуто до адміністративної відповідальності — важко назвати. Проте впевнено можна сказати, що в них після рішення Конституційного Суду України виникло дуже істотне право, яке гарантовано прямою дією частини третьої статті 152 Конституції України. Навіть за відсутності в тексті вказаного Рішення №23-рп/2010 про його преюдиціальне значення для судів громадяни — водії автомобілів вправі ставити питання про відшкодування матеріальної і моральної шкоди, як правовий наслідок, заподіяний неконституційними положеннями кодексу.

Реальність заподіяної шкоди стосується насамперед власників автомобілів, які, можливо, і не були порушниками, але так звані «листи щастя» підготовлені за допомогою технічних засобів «Візир», сповіщали багатьом громадянам про накладення на них стягнень без протоколів та встановлення особи, що перебувала за кермом тощо. Мабуть, не зайве нагадати, що Конституція України містить принцип щодо відповідальності держави перед громадянами. У рішенні Конституційного Суду України, яке поновило їх права, ми не знаходимо відповіді на те, як розуміти в конкретних правовідносинах заподіяну шкоду громадянам органами державтоінспекції, а обов'язок відшкодування її покладено нормою Конституції України на державу. Невипадково є колізія, коли власник автомобіля не сплатив накладені до 22 грудня 2010 року органами ДАІ штрафи, але надалі від нього вимагають такої сплати і не видають відповідні документи, зокрема, поки існуючий додаток до посвідчення водія. В свою чергу, держава у разі судових позовів зобов'язана відповідно до частини третьої статті 153 Конституції здійснити відшкодування матеріальної шкоди через Держказначейство (статті 1170,1173 та 1175 Цивільного кодексу). Чому тоді працівники ДПС продовжують практику використання спецтехнічних засобів для фіксації порушень автоводіями?

І, нарешті, постає запитання: чи може ця проблема бути вирішена без спеціального правового регулювання законом? Адже для всіх працівників ДАІ України рішення Конституційного Суду України є обов'язковим і права громадян, які є власниками автомобілів, повинні суворо дотримуватися. Тому, якщо вони були порушені неконституційними нормами Кодексу про адміністративні правопорушення, відшкодування має відбуватися у порядку цивільного судочинства в районних судах, а невиплачені суми адміністративних штрафів не підлягають стягненню. Мабуть, і Верховному Суду України варто звернути увагу на Постанову Пленуму «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди», оскільки відшкодування було обумовлено неправомірною діяльністю, що не можна сьогодні відносити до ознак чинних норм Кодексу як правомірної діяльності законодавця. Це не перший випадок, коли пряме відношення рішень Конституційного Суду України до забезпечення прав і свобод громадян обумовлюється діями і відповідальністю держави, але за нею можуть ховатися службові особи чи органи, які фактично завдають моральну і матеріальну шкоду громадянам, проте відповідальність їх оминає. В юриспруденції така правова ситуація зветься законодавчою невизначеністю, незавершеністю статусу суб'єктів, які навіть не замислюються над тим, що конституційно захищені права і свободи громадян це не абстрактна ідея, а реальність, в якій постійно випробовується авторитет держави.

Анатолій СЕЛІВАНОВ,
доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України.

Вінниччина набуде міжнародного досвіду реформ місцевого самоврядування

Пропозицію про сприяння в налагодженні співпраці між територіальними громадами Вінниччини та окремими регіонами країн Євросоюзу вніс голова Вінницької облради Сергій Татусяк на засіданні Генеральної асамблеї Європейської асоціації колишніх парламентаріїв держав — членів Ради Європи та Євросоюзу, що відбулася в лютому в Парижі.

У 2008 році Сергій Татусяк, народний депутат України п'ятого скликання, обраний членом бюро названої асоціації. За його словами, налагодження таких міжнародних міжрегіональних контактів для Вінниччини є стратегічною метою. «Така співпраця дає можливість набувати зарубіжного досвіду реформ місцевого самоврядування, — каже пан Татусяк. — По-друге, сприяє залученню інвестицій в економіку регіону. Не секрет, що міжнародні фонди насамперед фінансують програми в тих країнах, де налагоджена співпраця із зарубіжними державами, у першу чергу, Європейського Союзу».

Співрозмовник переконаний, що наша держава вже в нинішньому році отримає можливість стати асоціативним членом Євросоюзу. Це сприятиме посиленню співпраці з європейськими донорами. Тому треба активно налагоджувати міжнародні контакти, в тому числі, на рівні територіальних громад. Вінницькі громади вже співпрацюють майже з 200 регіонами. Найбільше — на території Польщі. Укладено також угоди з побратимами з Німеччини та Великобританії. У регіоні створено управління із залучення міжнародних інвестицій. У 2010-му від іноземних інвесторів надійшло коштів на суму 25 мільйонів доларів. Це другий показник у державі.

Підтримку ініціативі вінничан про налагодження контактів із регіонами країн ЄС висловив міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко. За словами Сергія Татусяка, листи з пропозицією про налагодження співпраці облрада надіслала до посольств європейських держав у Києві та низки міжнародних організацій.

Віктор СКРИПНИК.

Службовці, усупереч вимогам земельного законодавства, незаконно уклали договір з будівництва 53 житлових будинків

Рік опозиції: хто в ліс, а хто по дрова

Після приходу до влади нової команди українська опозиція опинилася розшматованою, а відтак слабкою. На роль опонентів можновладців сьогодні претендують не лише ті, хто вже керував країною в попередні роки, а й багато інших нових та старих політичних сил. Демонстративно відособлюються одне від одного і дружно наступають на ті самі граблі.

Критика в законі

У світовій практиці домінують два основні підходи до формування опозиції. Перший — британська (чи вестмінстерська) модель, за якою статус політичної опозиції отримує лише найбільша парламентська партія, яка не є партією влади. Саме за такою логікою на роль головного опозиціонера претендував БЮТ. Друга модель передбачає створення блоку з кількох партій, опозиційних до уряду.

В Україні статус та права опозиції визначаються, зокрема, в 13-му розділі закону про Регламент Верховної Ради. 10 лютого 2010 року, після другого туру президентських виборів (але ще до оголошення офіційних результатів) конституційною більшістю (368 — «за») було прийнято документ, який фактично узаконив першу модель. Стаття 68 Регламенту визначила, що в парламенті може бути лише одна опозиційна фракція (чи об'єднання фракцій), яка є парламентською опозицією та має право утворити опозиційний уряд. Також один.

Аналітики стверджують, що прийняття нового Регламенту на той час було вигідним двом найбільшим парламентським фракціям — БЮТ і Партії регіонів, які на випадок поразки на президентських виборах і переформатування коаліції забезпечували собі право на «офіційну опозиційність» та об'єднання інших політичних сил довкола себе. Однак депутати потрапили у власну пастку.

У парламенті стали реєструвати проекти змін до закону про Регламент щодо умов створення парламентської опозиції, які передбачали через зміни до статті 68 узаконити утворення в парламенті декількох опозиційних депутатських фракцій чи об'єднань (законопроекти в авторстві депутатів від «НУ—НС» та від Партії регіонів). Зрештою, 27 квітня (в той самий день, коли було ратифіковано угоди щодо Чорноморського флоту) в умовах, «наближених до бойових», у димовій завісі (**на знімку**) парламент ухвалив зміни до Регламенту (законопроект №2157-VI, у авторстві В. Кисельова), за яким суб'єктом опозиційної діяльності у Верховній Раді може бути будь-яка депутатська фракція (чи їх об'єднання), яка не є учасником коаліції . Тобто опозицій у парламенті може бути декілька.

Стара нова пісня

Після рішення Верховної Ради від 6 жовтня 2010 року про скасування політреформи (змін до Конституції, ухвалених у 2004 році), а відтак повернення до Основного Закону зразка 1996 року, втратили чинність положення щодо обов'язкової необхідності формування коаліції депутатських фракцій. Постало питання: а чи існує тоді в парламенті коаліція і яка? Після вирішального голосування лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заявив журналістам, що після скасування політреформи 2004 року «опозиції у парламенті не існує». Однак, оскільки поняття опозиції виписано в Регламенті Верховної Ради, чимало політичних сил у парламенті називають себе опозиційними. Щосереди відбувається і «день опозиції» (коли опозиційні фракції формують порядок денний), а майже щочетверга засідає опозиційний уряд у складі депутатів від БЮТ та «НУ—НС».

Самотній локомотив

Головний суперник Віктора Януковича на минулих президентських виборах — лідерка «Батьківщини» Юлія Тимошенко — нині переживає непрості часи. І виною тому навіть не кримінальні справи за підсумками діяльності попереднього уряду, що ростуть як гриби після дощу, та арешти її соратників. Симпатії та довіра людей до нежно з косою тануть, немов бурульки на сонці...

А починалося все так бурхливо й красиво... В Шевченківський день, 9 березня 2010 року, учасники віче народно-демократичних сил біля пам'ятника Кобзарю в Києві обрали Юлію Тимошенко лідером об'єднаної демократичної опозиції. 16 березня 2010 року лідери та представники восьми партій, які входять до парламентських фракцій БЮТ і «НУ—НС», підписали у Верховній Раді заяву про створення об'єднаної опозиції. Підписанти представили опозиційний уряд — прем'єром «тіньового кабміну» було обрано депутата від БЮТ Сергія Соболєва.

Відтоді минув рік, однак похвалитися «тіньовикам» наразі немає чим. Найактивніше опозиційний уряд працював під час ухвалення нового Податкового кодексу та страйків дрібних підприємців. Однак оскільки «податковий майдан» не став на бік жодної політичної сили, певні компроміси, що їх довелося досягнути підприємцям із владою, не можна вважати успіхом парламентських опозиціонерів.

Ще одна опозиційна структура — Комітет порятунку, який минулої весни об'єднав відомих політичних діячів та інтелігенцію (здебільшого поважного віку) офіційно начебто народилася у письменницькому колі. Однак під час засідань комітету в Спілці письменників там чомусь завжди «випадково проходила мимо» Ю. Тимошенко... І чомусь за випадковим збігом обставин робота комітету припинилася, тільки-но в експрем'єра почалося з'ясування стосунків із Генпрокуратурою.

Причиною того, що вчорашні соратники Тимошенко після зміни влади дружно дрейфують поближче до провладного табору, насамперед є те, що значна частина депутатів йшли в політику заради захисту свого бізнесу. А бізнесу важко бути в опозиції. Сьогодні у фракції «БЮТ-«Батьківщина» налічується 106 депутатів, і вони не спроможні заблокувати рішення більшості. Однак Тимошенко прагне зберегти статус впливового опозиційного гравця, який усе ще має широку підтримку.

27 квітня 2010 р. Під час пленарного засідання, на якому було ратифіковано харківську угоду президентів України та Росії щодо продовження терміну базування Чорноморського флоту РФ у Севастополі.

Директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов у своїй статті в «Українській правді» пояснює «політичну живучість» Тимошенко ще й таким чинником: Тимошенко вигідна олігархам у ролі критики, жертви, гнаної. Бо відсутність політичного конфлікту з головною опозиціонеркою означатиме ймовірне перетворення самих олігархів на ворогів режиму. Однак головний конфлікт влади з Тимошенко, на думку політолога, полягає в тому, що вона не дає можливості провести підготовку до парламентських виборів 2012 року «в логіці керованих виборів». Тому замість «небезпечної опозиції» в Україні формується більш лояльна, респектабельна, зручна опозиція, дії якої можна скерувати в правильному напрямі.

Про ідею створити єдину опозиційну партію нині вже ніхто й не згадує. Однак від окремих політиків надходять заяви про наміри об'єднатися в одну політичну силу перед наступними парламентськими виборами — зокрема, це вже задеклалували Арсеній Яценюк («Фронт змін»), Анатолій Гриценко («Громадянська позиція»), Микола Катеринчук (Європейська партія) і Анатолій Матвієнко («Собор»). Про те, щоб запросити до компанії Юлію Володимирівну, поки що ні слова...

Розпорошена гвардія

Заступник голови фракції «НУ—НС» Тарас Стецьків визнає, що за 2010 рік українська опозиція не спромоглася сформувати виразний образ і на «псевдореформи влади нема альтернативи». «Опозиція, якщо вона хоче завойовувати довіру людей, мала поставити на стіл контрреформи», — вважає депутат (інтерв'ю для «Главное»).

У фракції «НУ—НС» ситуація, як у приказці — що не депутат, то «гетьман». Скільки партійних лідерів, стільки й позицій.

В'ячеслав Кириленко і його депутатська група «За Україну» досить активні в парламенті та на інформаційному полі, мають власні інтернет-ресурси, часто виступають у сесійній залі, проводять брифінги. Однак інколи складається враження, що різка критика з їхніх вуст — під ковпаком влади. Свіжий приклад — Музей УНР у столичному Будинку вчителя. Не встигли обурені депутати засурмити, начебто музей закрили, скликати журналістів, як музей особисто відвідав прем'єр М. Азаров та пообіцяв належне фінансування. Скандалу не вийшло.

Представники «Єдиного центру» обрали тихішу тактику. Віктор Балога, хоча й отримав крісло міністра в МНС, але на притаманну йому роль «сірого кардинала» вже претендувати не може. «Сам Балога прекрасно розуміє, що його структура жива виключно до парламентських виборів. Поки «ЄЦ» має свою групу депутатів у Раді, але до тих пір він і цікавий комусь», — стверджує директор Агентства стратегічних досліджень Дмитро Панько.

Анатолій Гриценко зі своєю «Громадянською позицією» сьогодні нагадує «одного в полі воїна». Хоча він не раз декларував свою готовність до об'єднання. Політолог Володимир Фесенко не виключає, що Гриценко і Микола Катеринчук (Європейська партія) можуть стати ще одним центром об'єднання опозиції. «Матвієнко, Мартиненко, Порошенко, скоріше за все, будуть з Яценюком, якщо домовляться. Тому що в них розбіжності серйозні, — вважає політолог. — Якщо домовляться, можуть діяти в ніші нової опозиції, попит на яку є. Значна частина громадян, які не дуже настроєні підтримувати Тимошенко, шукають, до кого б примкнути».

Варто згадати й нового голову політради «Нашої України» Валентина Наливайченка. Екс-очільник СБУ відкрито вийшов на політичний фронт, як то кажуть, після балу. Коли «Наша Україна» вже була не при владі й не у фаворі. Навіть партійні списки перед місцевими виборами вже були готові, коли в «НУ» з'явився новий лідер. Результат у 5—7% голосів у західних областях сприймався як перемога. З другого боку, офіційним лідером «НУ» залишається Віктор Ющенко. А наявність двох центрів впливу ще ніколи не зміцнювала жодну політичну команду. Перед Наливайченком нині постає непросте завдання: очиститися від негативу минулого та наслідків численних конфліктів усередині партії. І не виключено, що це йому краще може вдатися не на руїнах старої будівлі, а на іншому будмайданчику. Якщо там знайдеться кому працювати.

Звідки дме вітер?

Відсутність посад у парламенті чи в уряді дає змогу амбітному лідерові «Фронту змін» триматися «над сутичкою». Символічним є навіть його робоче місце в сесійному залі парламенту — в боковій ложі. А. Яценюк демонстративно відмовляється від участі в спільних акціях протесту, зокрема, під час святкування Дня соборності, й намагається стояти осторонь у таборі опозиції. Він створив ще один опозиційний уряд — «Уряд змін», який регулярно рапортує про свою роботу на партійному сайті через Інтернет. Проте зазіхання на молодий та освічений інтелект — справа досить невдячна, бо люди, які вміють самі отримувати інформацію, здатні й самостійно робити висновки. Окрім того, саме в західноукраїнських областях, де найбільша підтримка Яценюка, найвища конкуренція серед опозиціонерів. А жінкам (із різних куточків України) подобається дещо інший тип мужчини. Політологи вважають, що лідерові «Фронту змін» для потрапляння в новий парламент доведеться шукати принципово нові технологічні ходи, бо старі вже не спрацьовують.

Чужий серед своїх

Хоча Сергій Тігіпко нині є частиною влади і як віце-прем'єр та міністр соцполітики став автором непопулярних соціальних реформ, виключати його зі списку «потенційних опозиціонерів» не варто. Він мав свій електорат на президентських виборах, де з 13% здобув третій результат. Це були частина підприємців та високоосвічених людей, яким імпонували «європейські» манери, а також жінки, котрі не вважають, що чоловік має бути трішки красивішим за мавпу. Однак пристрасті за Податковим кодексом, а особливо пенсійна реформа суттєво підірвали позитивний імідж реформатора. Не додає рейтингу й передноворічна ініціатива віцепрем'єра — введення пені за несплату житлово-комунальних послуг. Начебто й правильне гасло — «За все треба платити», але законослухняність маленьких українців чомусь ніяк не збігається з їхніми мізерними реальними доходами. Складається враження, що лідера «Сильної України» зумисне обрали на роль «хлопчика для побиття».

Запаморочення від успіху

Дедалі впевненіше почувається наразі й позапарламентська «Свобода», яка «оре» передусім на національному та духовному полі. Однак люди голосують не стільки за політичну силу, як за щось нове, ще не заплямоване ані радянсько-комуністичним минулим, ані сучасними корупційними схемами. Західні області, де родючий ґрунт і для національних ідей, і для розчарувань учорашніми кумирами, щедро обдарували «свободівців» довірою на місцевих виборах. Об'єднання здобуло чимало депутатських мандатів в органах самоврядування, і навіть посади голів рад та міських голів. Проте, що робити з так легко здобутою владою, не знають... Жодних конкретних програм, а тим паче їх виконання люди ще не побачили.

Червоні сутінки

Лідер Компартії України Петро Симоненко заявляє, що комуністи наразі є «єдиною справжньою опозиційною силою в Україні». «Ми єдина на сьогодні політична структура в суспільстві, яка виступає проти цього політичного курсу й політичної системи», — сказав він в інтерв'ю одному з телеканалів. Водночас представники КПУ не відмовляються від активної участі в нинішніх структурах влади та спільного голосування з парламентською більшістю.

Хто подасть руку?

Єдине, що наразі об'єднує всіх опозиційних політиків, — жорстка критика дій влади. Немає ані ґрунтовних альтернативних програм розвитку, ані системного бачення реформ на противагу урядовим. Хоча епатажних шоу в сесійній залі парламенту не бракує.

Ще одним яскравим свідченням розпорошеності опозиції стало святкування Дня Соборності 22 січня. Кожна політична сила, яка претендує на статус опозиційної, критикувала чинну владу на своєму окремому майдані. Хоча смисл цього свята якраз і полягає в об'єднанні — «Схід і Захід разом». Утім, у влади вистачило мудрості не зірвати ці акції та не застосовувати силу.

Чому опозиція так легко «проковтнула» призначення парламентських виборів на осінь 2012-го? Народний депутат Анатолій Семиноґа, котрого недавно виключили з фракції БЮТ за підтримку змін до Конституції, пояснив це так: «Якби вибори відбулися б раніше, нинішня опозиція провалилася б на них із тріском». Аналогічної думки й лідер кримських татар Мустафа Джемілєв: «У демократичних силах зараз розбрід, результати виборів до місцевих рад показують, що в нас не кращий період в історії. Зараз ми роз'єднані».

Парадоксом сучасної політичної ситуації стає те, що прагнення до спільних дій та реального об'єднання суспільства демонструють не політики, не партійні вожді та їхні структури, а самі виборці. Перший прецедент — «податковий майдан». Назріває серйозний спротив і через шалене зростання комунальних тарифів. Виборцям набридло, що їх експлуатують під час кожної виборчої кампанії. І якщо з'являтимуться нові політичні сили, котрі відповідатимуть реальним проблемам, які є однакові на сході й на заході та турбують усіх, незалежно від віку, статусу та національності, в них з'явиться перспектива.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

☞ ЦИТАТА

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради:

— Якщо не буде опозиції, буде політичний застій. Якою вона має бути — все залежить від опозиції. В Україні нині є опозиція Президентові та опозиція Президента. Опозиція виграла би, якби більше пропонувала альтернативу. Чим ближче до виборів 2012 року, основна маса політиків і політичних сил дружно перейде в опозицію, діючи за традицією, що з опозиції краще дістати владу. Нам треба було б укласти на декілька років пакт між владою і опозицією. Влада має працювати, а опозиція аргументовано критикувати і пропонувати альтернативи, і всі в підсумку повинні робити одну велику справу, щоб змінити ситуацію в країні.

☞ СОЦОПИТУВАННЯ

Діяльність опозиційних сил більшість населення України оцінює погано: 50% українців не сприймають дії опозиції і лише 16% оцінюють їх добре. У західних областях добрі та погані оцінки майже однакові — 32% і 31%. Третина опитаних не змогли дати певної оцінки діяльності опозиції. Такі підсумки соціологічного опитування, проведеного фондом «Демократичні ініціативи» ім. І. Кучеріва та соціологічною службою Центру Разумкова.

Головне — не списувати все на кризу

Як злагоджену охарактеризував співпрацю двох гілок влади — ОДА й обласної ради Василь Берташ ***(на знімку)***, звітуючи перед журналістами та громадою про досягнуте за рік роботи на посаді голови Рівненської ОДА. Це, на його думку, допомагає вирішувати проблеми регіону.
У свій актив керівник області записав те, що вдалося не лише зупинити спад промислового виробництва, а й його наростити — з цього показника Рівненщина торік посіла друге місце серед регіонів України.

Забезпечено також стабільне зростання обсягів виробництва валової продукції сільського господарства. Скажімо, за січень— лютий цього року порівняно з відповідним періодом минулого цей показник зріс у сільгосппідприємствах на 27,2 відсотка.

Оживає і будівельна галузь: порівняно з січнем—лютим минулого року в нинішньому виконано будівельних робіт у півтора разу більше. Здано в експлуатацію школи у селах Познань Рокитнівського та Богуші Березнівського районів, навчально-спортивний корпус колегіуму в селі Балашівка Березнівського району, фізіотерапевтичний корпус Рівненського обласного госпіталю для інвалідів війни у селищі Клевань Рівненського району, дві лікарські амбулаторії у селах поліської зони. Підведено природний газ до 18 сіл.

Забезпечено зростання надходжень до бюджетів усіх рівнів порівняно з 2009-м. А з початку нинішнього року обсяги надходжень до зведеного та державного бюджетів зросли удвічі, до Пенсійного фонду — на 21,3 відсотка. Загальна заборгованість із виплати заробітної плати скоротилась протягом минулого року майже удвічі — до 8,3 мільйона гривень. Загалом перший рік роботи на посаді голови ОДА Василь Берташ оцінив як стартовий. Вивчивши проблеми регіону, територіальних громад, визначили головні пріоритети: поліпшення енергопостачання та розробка генеральних планів сіл, будівництво шкіл (у цьому році їх планують звести у селах Берестя Дубровицького і Мульчиці Володимирецького районів), сільських доріг. Щодо останньої проблеми, то, як вважає керівник області, для її вирішення вдаватимуться навіть до нетрадиційних підходів. Так, на Рівненщині багато щебеневих заводів, а відтак є щебінь, відсів, якими можна вимостити сільські дороги.

Є намітки у влади і щодо економії бюджетних коштів за рахунок впровадження енергозберігаючих технологій, для чого нині триває енергоаудит. Першими ластівками у запровадженні литовського досвіду щодо використання альтернативних видів палива (відходів лісопереробки та лісозаготівель) стануть Володимирецький і Зарічненський райони, до яких ще не підведений природний газ.

Говорив Василь Берташ і про підтримку місцевих фермерів. Для цього в області створений спеціальний фонд на 1,5 мільйона гривень, з якого їм виділятимуть мінікредити розміром 50 тисяч гривень під 2 відсотки річних.

— Уже готова концепція розвитку Рівненської області «Західна брама», реалізація якої сприятиме подальшому розвитку економіки регіону, активнішому залученню інвестицій, поліпшенню роботи АПК, розвитку туризму, — сказав керівник області. — Вважаю, що громада області повинна зробити все для того, щоб до 450-річчя святкування «Пересопницького Євангелія», на якому присягають Президенти України, привести в порядок інфраструктуру самого села Пересопниця Рівненського району (побудувати дорогу до нього, газопровід тощо), звести тут пантеон із музеєм і фондосховищем, гостьовими кімнатами для археологів, музей просто неба «Княжий двір X століття».

— Але найважче, на мою думку, дається повернути довіру людей до влади, до чого я прагну, — признається Василь Берташ. — Для цього потрібно ще багато працювати і мати результат. Це не так легко, бо відчуваємо великий кадровий голод.

Щодо думки людей про дії влади, різних служб, то про неї дізнаємось при спілкуванні на особистих прийомах громадян, із звернень на «гарячу» телефонну лінію, на яку було дві тисячі дзвінків. І на кожен із них ми реагували. Люди ставили проблеми щодо надання безоплатно невідкладної медичної допомоги, з питань пільгового проїзду в громадському транспорті, про виплату одноразової грошової допомоги матерям-героїням. Загалом спектр проблем, які порушують мешканці області, дуже великий, тож владі й мені, як керівнику області, є над чим працювати, каже Василь Берташ.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Чи готова місцева влада до великого реформування?

САМОВРЯДУВАННЯ

Відповідь на це запитання ми спробували знайти під час розмови з головою Хмельницької обласної ради Миколою Дериком ***(на знімку)***. Адже саме на місцях доведеться втілювати в життя ті грандіозні плани, котрі пропонуються нині в державі.

— Миколо Васильовичу, реформи обіцяють нам зміни практично в усіх сферах життя. Деякі з них, зокрема податкова, вже стартували. А от чи дано початок реальним змінам?

— Нікого не потрібно переконувати в тому, що країна більше не може жити за старими правилами. Новації стали потрібними не сьогодні, а ще позавчора. Але сказати, що ми вже відчули швидкий поступальний рух уперед, важко.

Першою стартувала податкова реформа. Напевно, наївно було б очікувати різких змін в економіці та надходженнях до бюджету вже за пару місяців після її початку. А проте перші недоліки нового Податкового кодексу вже стали помітні. Бо, з одного боку, приватний малий бізнес так і не отримав відповіді на більшість своїх запитань. З другого, бюджет так само істотно не відчув активізації саме цього сегменту економіки. Замість збільшення платежів, ми бачимо відплив підприємців. Їх налякали планки у 300 тисяч гривень, штучне визначення обсягу товарообігу, можливий контроль та перевірки... А чому б не підняти цю цифру до двохтрьох мільйонів гривень? Не думаю, що за нею сховається справді великий капітал, зате малий бізнес відчуватиме, що йому є куди зростати. До того ж не обов'язково приводити всіх до однієї цифри податку. Можна встановити диференційований платіж, скажімо, за кожних півмільйона гривень річного обороту — півтисячі гривень податку щомісяця.

> **☞ ДОВІДКОВО**
>
> ***Без поправок і доповнень до Податкового кодексу не обійтися. І це можна вважати нормальним виробничим процесом, але ці уточнення повинні бути швидкими, оперативними і такими, що справді враховують інтереси людей.***
>
> ***А от тактична розробка реформування, і не лише податкового, повинна бути значно глибшою і перспективнішою, розрахованою не на квартал чи рік, а хоча б на десятиліття.***

Цікаво, що підприємці давно не сприймають всерйоз суму податку у двісті гривень на місяць, котра діє й дотепер. Вони готові платити більше, головне — вимагають збереження принципу соціальної справедливості та відсутність зайвого тиску.

Переконаний, з таким підходом ми вже у перші кілька місяців змогли б відчути збільшення надходжень саме від цього податку в кілька разів. Кажу це не голослівно, бо зіткнувся з такою ситуацією: коли Податковий кодекс скасував поняття ринкового збору, багато ринкових торгівців зверталіся до нас із запитанням, куди платити гроші. Люди не хочуть накопичувати борги, не хочуть бути нікому винні, вони прагнуть працювати чесно і відкрито.

Мало того, свого часу ми спробували в області вивести з «тіні» підприємців. Провели кілька зустрічей, «круглих столів», куди запросили контролюючі органи і домовилися: підприємці офіційно реєструються, а тим часом на перевірки та штрафи накладається мораторій хоча б на один-два місяці. Результат перевищив усі сподівання — за кілька місяців вдалося збільшити цифру офіційно зареєстрованих підприємців більш як на 18 тисяч чоловік, а в окремих галузях підприємництва офіційна заробітна плата зросла у кілька разів. Це значить, що малий та середній бізнес у переважній більшості готовий платити податки.

— Нині платить?

— Очікують змін у Податковому кодексі, які обіцяли зробити по завершенні першого кварталу. А оскільки ним не довіряють, то багато підприємців знову хоче повернутись у «тінь». Висновок напрошується один — реформа поки що не спрацювала так, як очікувалося.

— Президент оголосив про реформування більш як у двох десятках напрямів нашого життя. Чи реально зрушити з місця такий вантаж?

— Дуже складно визначити, які проблеми нині найгостріші, з чого починати. Здається, ми з усім вже дуже запізнилися, тому й потрібно якось надолужувати. Мені здається, однією з найголовніших повинна стати територіальна реформа. Вона не дуже популярна, про неї мало говорять, але надзвичайно важлива для сільських та селищних громад, якщо її розглядати не просто як перетасування влади на місцях, а як засіб зміни якості життя мешканців невеличких населених пунктів. Ні для кого не секрет, що саме там загострені до краю всі проблеми нашого суспільства. Пригадується, коли села від'єднувалися від великих господарств, відбулось і подрібнення сільрад. Тоді це мотивувалося необхідністю наблизити владу до людей. Хоча, очевидно, швидше йшлося про політичну гру і можливість контролювати громаду під час виборчих кампаній. Та що отримали в кінцевому підсумку? Бідні сільради, порожні бюджети, повна безпорадність сільських голів перед вирішенням елементарних господарських питань.

Переконаний, у селі, де мешкає менше двох тисяч жителів, де немає жодного підприємства, де закриваються соціальні установи, просто нерозсудливо тримати свою раду. Чи не краще приєднати до сусідньої і там же сконцентрувати кошти з двох-трьох рад?

— Територіальні, шкільні, оздоровчі округи — це популярні ідеї. Але ж вони якраз і лякають людей. Ми, начебто, зекономимо бюджетні кошти на скороченні, але де гарантії, що буде створено щось нове, чи, зрештою, коли-небудь вдасться відродити те, що буде знищено тепер?

— Будь-які новації завжди викликають настороту. Але ж влада якраз і є для того, щоб шукати оптимальний варіанти. Мені вперше доводиться очолювати обласну раду. Однак тішить те, що серед нинішніх депутатів багато міцних господарників, досвідчених керівників, сподіваюсь, їх не треба переконувати, що головним нашим завданням стане розробка стратегії розвитку області на п'ять років. Якщо ми не визначимо конкретних цілей, ми не зможемо говорити ні про яке реформування. Їх може бути не так вже й багато. Навпаки, ми прагнемо сконцентрувати і кошти, і зусилля на якихось конкретних об'єктах, але від цього результат не буде меншим.

Не треба дурити ні себе, ні людей, що вже завтра можуть статися якісь такі глобальні зміни, котрі зроблять всіх хмельничан заможними та щасливими. Навпаки, нам доведеться подолати ще чимало труднощів, і про це потрібно говорити відверто. Приміром, для чого себе обманювати, що обов'язково потрібно зберегти всі малокомплектні сільські школи? В них не можна вести мову не те що про високий рівень знань, комп'ютеризацію, а просто про елементарні побутові умови. Те саме стосується і системи охорони здоров'я. Це непопулярний крок, але без оптимізації лікувальної мережі так само не обійтися.

— Але у невеликих містечках, тим більше у селах люди й без того живуть дуже скромно, якщо не сказати бідно. Куди їм ще економити? Натомість на зміни на краще вже не сподіваються — пенсії мізерні, зарплати — мінімальні, з роботою — дуже проблематично... Тим часом влада знову обіцяє і підвищення життєвих стандартів, і нові робочі місця.

— Давайте будемо об'єктивними, хіба за останній рік не відбулося зростання цілої низки економічних показників? Зрозуміло, це аж ніяк не ті радикальні заходи, на які чекало суспільство, але певні зрушення всетаки відбуваються. Але хочеш не хочеш, та мусиш повертатися до необхідності реформування практично всіх галузей нашого життя. От говоримо про безробіття, а тим часом спробуй відшукати висококласного спеціаліста в будь-якій галузі. Та це проблема з проблем. Інколи складається враження, що окрім юристів та економістів наші вищі навчальні заклади більше нікого і не навчають. А для чого ж ми тоді утримуємо, і з бюджету в тому числі, таку розгалужену освітню систему? Є над чим поміркувати реформаторам.

> **☞ ДОВІДКОВО**
>
> ***У нас склалася дивна ситуація: живемо бідно, але чомусь не хочемо бути ощадливими, економними, готові бездумно витрачати кошти на ті об'єкти, котрі все одно приречені на загибель.***

І не тільки їм. Кожен із нас має стати учасником змін. Час, коли ми все чекали, що хтось прийде, і все за нас зробить, минув. Я сам в душі реформатор і вірю, що ми здатні змінити і своє життя, і життя країни на краще.

Розмову записала Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

«Чому бідні... ??!»

Рівень розвитку будь–якої сучасної країни визначають такі параметри, як стан економіки, виробництво валового внутрішнього продукту, наявність експортного потенціалу, стабільність грошово–кредитної політики, високі стандарти та державні гарантії у соціально–культурній і духовній сферах. Але однією із головних ознак самодостатньої цивілізованої, духовно багатої і культурно розвиненої держави є соціальний і матеріальний стан її народу, рівень його проживання, його достатки, реальні доходи та здатність до саморозвитку і прогресу.

Споконвічне питання — багатий народ, багата держава. У країні, де знедолений, бідний народ, — не може бути сильної сталої економіки, міцної чесної влади, відкритої і прозорої зовнішньої та внутрішньої політики.

Історія та державотворці спромоглися ділити суспільство, впродовж етапів розвитку людства, на різні класи відповідно до соціально-економічної формації. Раби та рабовласники, пани та кріпаки, власники та наймана робоча сила, бідні та багаті тощо. Водночас розподіл на такі групи в суспільстві завжди не витримував ніякого балансу. Відсоток бідних, рабів, кріпаків у десятки разів перевищував прошарок багатих — тих самих рабовласників, панів.

На жаль, людство не спромоглося досягнути формули розвитку країни, в якій лише від 1 до 10 відсотків — бідні, а решта 90% — багаті, самодостатні, навіть не середній, а заможний клас.

Навпаки, серед поділу суспільства на класи в переважній більшості країн, у їх історичних етапах домінує абсолютно зворотна статистика, в якій невелика частка (оті ж 10%) — «багаті» представники нації, трохи більше — середній клас та істотна частка бідних жителів країни. Як правило, в такому соціально-класовому трикутнику формується структура влади, основа політики, конституційні засади, соціальні гарантії та свободи громадян країн.

Зазвичай влада, сформована із представників народу, а точніше— його «найкращого» соціального зрізу (10 відсотків багатих) — визначає пріоритети соціально-економічного розвитку, внутрішній і зовнішній курс держави, в якій все начебто спрямоване на підвищення рівня проживання переважної більшості населення, подолання рівня бідності.

Отой самий рівень бідності, по суті, став у сучасному світі візитівкою, соціальним паспортом та обличчям будь-якої цивілізованої країни. За рівнем бідності визначають ефективність дій влади, стан розвитку економіки, фактичну спрямованість соціальної складової державних програм.

Що менший відсоток бідних у суспільстві, то більш стабільною, високорозвиненою, ефективною стає державна політика.

Якою є бідність для сучасної України?

Цьогоріч наша держава відзначатиме 20 років незалежності, самостійного пошуку долі в історичному відрізку часу. Всі 20 складних, своєрідних, непростих років влада, що, по суті, змінювалася майже щороку, але фактично залишалася за природою відірваною від народу, визначала за принцип своєї роботи боротьбу з бідністю. Саме ці наміри стали дороговказом, визначальними у програмах усіх політичних партій, виборчих блоків, урядових програм та обіцянок власному народові.

З бідністю почали боротися практично всі — ті, хто отримав від незалежності, окрім влади, гроші й власність, соціальний статус та мандат довіри — ті, хто потрапив у парламентську більшість, і ті, хто приречений до блоку опозиції. Рівень бідності став паролем, кодом для гри у великій політиці. Кожен із вітчизняних урядів обіцяв боротися з бідністю як перед власним народом, так і перед міжнародними фінансовими інститутами, які «страждають» і «опікуються» нашими соціальними бідами.

У свою чергу, Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, перед тим як надати черговий транш допомоги, вказують і вимагають боротися з бідністю в Україні будь-якою ціною. Наприклад, за рахунок збільшення пенсійного віку, особливо для жінок, або зменшення кількості пенсіонерів (їх в Україні близько 13,7 млн.), а це забагато для закордонних інвесторів, і адже армія пенсіонерів є той тягар, який «хвилює» спільноту, за наш подальший соціальний прогрес. Характерно, що їм, тим, хто переживає про занадто високий рівень бідності в українському суспільстві, геть байдуже, яким шляхом буде зменшуватися клас бідних, — фізичним чи через запровадження радикальних ефективних методів управління в економіці.

Зокрема, керівник місії Міжнародного валютного фонду по Україні Танос Арванітіс заявив, що впровадження за підтримки угоди «стенд-бай» економічна програма української влади рухається в правильному напрямі. За його словами, «вживаються заходи з підтримки середньострокової податково-бюджетної консолідації. Як очікується, в березні набере чинності закон про пенсійну реформу, а впровадження адміністративної реформи триває. Задля пом'якшення впливу на домогосподарства було погоджено графік поступового підвищення тарифів на газ, і наразі ведеться робота над визначенням компенсаційних заходів з метою покриття загального дефіциту у розмірі 3,5% ВВП у 2011 році».

Уявіть собі, якби наші, українські правителі, диктували волю у прийнятті іншим країнам — як жити, як проводити політику, реформи, як опікуватися пенсіонерами та бідними — звісно, що ніхто не реагував би на таку місію доброти. А в нас без проблем: інформаційний простір — Савіку Шустеру та іншим іноземним журналістам, економіку та реформи — Міжнародному валютному фонду, а народ — у заставу майбутнім олігархам.

З такою вітчизняною та міжнародною опікою за високий рівень бідності в Україні сама бідність набирає статусу цивілізованого соціального явища, отримала своє українське «обличчя» та притаманні тільки нашому суспільству риси.

Українська бідність, або бідність в Україні, має свої стандарти та ознаки, до яких можна віднести передусім такі:

* відсутність роботи, як джерела існування;
* відсутність належних умов життя;
* низька якість харчування і високий відсоток витрат доходів сімей на харчування;
* неможливість користування платними медичними та освітянськими послугами;
* низька професійно-освітня підготовка та коротке життя.

Бідність є наслідком багатьох взаємозалежних соціальних факторів, серед яких:

економічні — падіння доходів населення, низька заробітна плата, безробіття;

соціальні — інвалідність, старість, хвороби, дитяча бездоглядність;

демографічні — неповні родини, молодь і старше покоління зі слабкими позиціями на ринку праці.

За статистичними даними та матеріалами обстеження умов життя у 2009 році, 56 відсотків населення України вважали себе бідними.

В 11 областях України, а це майже половина території держави, відбулося зростання рівня бідності, де за межею опинилася половина населення. Межа бідності того ж 2009 року за національним критерієм визначена у 835 грн. у середньому на одну особу.

За розрахунками Інституту демографії, близько половини бідного населення України перебувало у стані крайньої бідності (49,1%).

Що характерно, бідність в Україні стала предметом наукового дослідження. **Тільки вдумайтесь у критерії, що визначають бідність:**

* межа бідності;
* межа злиденності;
* рівень бідності;
* рівень злиденності;
* **глибина бідності.**

Зважте на останній чинник — **глибина бідності**. До якого абсурду треба дійти, аби приспати «рідну владу», що все гаразд, бо «глибина бідності» не є критичною і ще можна «доїти» тих, хто потрапив за усіма розрахунками та складовими до того злиденного споживчого кошика — до соціальної групи бідних.

Держава і влада, усвідомлюючи критичний баланс бідних і багатих (10%х90%), намагаються зробити все для того, щоб запровадити комплекс упереджувальних заходів проти бідності з метою зменшення масштабів бідності та усунення її найгостріших проявів. Так, розроблено і прийнято «Стратегію подолання бідності» від 15.08.2001 № 637. В ній уперше було дано комплексну оцінку бідності в Україні як суспільному явищу і визначено його гостроту.

Стратегію передбачалося реалізовувати в три етапи:

Перший (2001—2002 роки) — реалізація комплексу заходів щодо стабілізації рівня життя, усунення найгостріших проявів бідності;

Другий (2003—2004 роки) — створення об'єктивних передумов для стабільного зростання грошових доходів населення;

Третій (2005—2009 роки) — посилення орієнтації економічних процесів на більш ефективне зростання потреб людини, зменшення глибини бідності серед найуразливіших верств населення.

І що особливе у механізмі реалізації цих етапів — це створення середнього класу громадян, саме того класу, якого в Україні наразі немає, і за такої влади бути не може, класу, який зможе і повинен бути пріоритетом у контролі за діями влади, бути домінуючим у визначенні основ політики держави. Середній клас — заможний, досвідчений, обізнаний, високоефективний, саме такий клас здатний формувати владу, бути присутнім у ній, будувати демократичну вільну державу і нести за все це правову відповідальність.

Є у нас такий клас? Звісно, ні! Тобто класова ніша пустує і пустує доти, доки є різкий поділ на вкрай багатих і вкрай бідних! Ми лукавимо самі перед собою, в той роковий час, коли обіцяємо перед міжнародною спільнотою боротися з бідністю, коли «найкращі представники нашої нації» в особі відомих доморощених олігархів розривають на собі останній одяг заради любові до України та її народу, коли їхнє багатство і власність дорівнюють декільком державним бюджетам України.

Чому ж усе-таки при надзвичайно великому природному і людському потенціалі в Україні, як на дріжджах, зростають достатки груп олігархів, а більшість населення катастрофічно біднішає з року в рік. Невже впродовж 20 років незалежності влада є короткозорою і не бачить, що українські олігархи наживають свій капітал на розвалі економіки, розкраданні державної власності, на протистоянні та війні законів, тіньових схем, високого рівня корупції, відсутності державного контролю та регулювання цінової і податкової політики? Чому дозволено одним жирувати, а іншим помирати з голоду? Хто має за це понести відповідальність, хто зобов'язаний за таке життя запитати за законом? Звісно, не влада і не Міжнародний валютний фонд, хоч як парадоксально, змусити зупинитись групу «нових українців» та очистити владу від дурману може лише народ, руками якого і на очах якого всі 20 років українське суспільство ділили на вкрай багатих і вкрай бідних.

Що зрештою робити? Як боротися з бідністю?

Передусім — заклик до подолання бідності оголосила влада, яка аж ніяк не бідна, а це означає, що ситий голодному не товариш. Тобто чергова обіцянка — блуд і брехня. Чи можливо вірити в реальність бажань і дій влади? Звісно, можливо, але за умови вирішення абсолютно елементарних питань, а саме.

Доти, доки влада і бізнес будуть пов'язані інтересами, передусім матеріальними, перша (влада) ніколи не буде народною, не буде зацікавленою у підвищенні рівня життя переважної більшості населення країни.

Під час проведення адміністративної реформи головне — не скорочення чисельності армії чиновників, серед яких чимало професіоналів з великою практикою і досвідом, головне — зробити все можливе для того, щоб не допустити зловживання чиновників владою, розмежувати інтереси бізнесу і влади.

Щоб не займатися словоблудством, варто відверто і принципово підійти до персоніфікації кожного чиновника високого рангу і чесно визнати, що більшість керівного складу у владних структурах мають власний бізнес, який, наче п'явки, покриває та висмоктує тіло державного бюджету. Рецепт такої профілактики — перегляд оплати праці апарату державного управління. Дешевий чиновник — гарантія зловживання, середовище для розвитку та зміцнення корупції у коридорах влади. Без вирішення цього наміри влади боротися з бідністю є абсолютною утопією, спекуляцією довіри громадян «народній владі».

Маючи чесну і чисту владу, держава при реформуванні економіки повинна передусім виробити і запровадити реальний механізм державного регулювання і контролю у сфері цінової політики. Хіба можна боротися з бідністю при цілковитій аморфності влади за формуванням цін на ринку. Споживчий кошик і ціни на продовольчі товари, товари побуту і ціни у сфері обслуговування абсолютно не регулюються владою, а, навпаки, контролюються тіньовим сектором і працюють на збагачення окремої групи людей, представлених у владі.

Зростання цін, низькі пенсії та заробітна плата є ні чим іншим, як грабуванням владою власного народу.

Наступне і не менш важливе: проведення реформи в економіці при розвалі агропромислового комплексу, переробної галузі, сфери промисловості і транспорту, що практично вилучені з державної власності, позбавило реальних доходів до державного бюджету. Стратегічні об'єкти паливно-енергетичного комплексу, по суті, перейшли від держави до приватних структур, а звідси будь-яка тарифна політика здійснюється не в інтересах держави, її народу, а спрямована передусім на збагачення монополістів у цій складовій економіки. За такої політики переважна частина населення, що сплачує комунальні послуги, знову ж таки, працює не на державні інтереси, а на бізнес-проекти української олігархії.

Вихід у цьому один. Природні ресурси, стратегічні об'єкти у паливно-енергетичному комплексі повинні бути монополією держави, а значить, стабільним і гарантованим джерелом поповнення і формування державного бюджету.

Ну й головне — боротьба за благо народу є справою самого народу, а не сучасної влади. Відсутність контролю народу за діями влади унеможливлює досягнення ефекту від будь-яких радикальних дій самої влади. Контроль як механізм тиску народу на владу повинен в Україні обрати абсолютно нову форму і правовий статус.

Чи є на сьогодні система контролю народною? Абсолютно всі інститути та органи контролю (контрольно-ревізійні установи, податкові інспекції та інші контрольні органи) утворені владою, діють при ії щоденному керівництві та втручанні. Хіба такий контроль може бути ефективним і працювати на інтереси народу? Тож народ, якщо він хоче вийти зі статусу бідного і бути реальним джерелом влади, що визначено Конституцією України, повинен сформувати абсолютно нові важелі впливу на владу, а не навпаки. Система народного контролю має стати незалежною, самодостатньою та демократичною відповідно до вимог громадянського суспільства.

І ще одна соціальна та політична проблема, що безпосередньо має стосунок до теми бідності, й не тільки людей, а й у цілому держави. Переважна більшість країн, які пройшли шлях переходу від однієї до іншої формації, — пережили фазу бідності, прагнули самостійного заробітку, а не запозичень у сусідів та міжнародних фінансових структур. Будь-який борг означає пряму залежність не лише в економічному, а й у політичному житті держави.

За останні роки динаміка зростання державного боргу набула загрозливих темпів. У світовому рейтингу країн з найбільшим приростом запозичень Україна посіла 13-те місце. Для прикладу: приріст державного боргу за 2008 та 2009 роки становить більш як по 100 млрд. грн., такі тенденції зберігаються й у 2010 році. Витрати на обслуговування і погашення державного боргу також стрімко зростають і створюють великі ризики щодо їх своєчасного та повного виконання. Того ж 2009 року було сплачено понад 40 млрд. грн. боргових витрат, а за прогнозами до 2013 року, середньорічні боргові платежі передбачаються на рівні понад 50 млрд. грн. (за розрахунками і оцінками Рахункової палати). За таких умов збільшення боргового навантаження на державні фінанси поглиблюється загроза стабільності економічної ситуації та фінансово-економічної безпеки країни. Так абсолютно неважко потрапити у вікове політичне і фінансове рабство до тих, хто «від душі» відриває «благодійницькі» запозичення для начебто підтримки соціально-економічного розвитку держави.

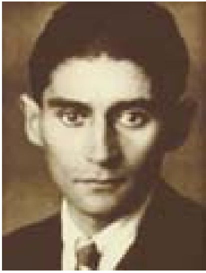
Ось саме той випадок, коли бідність є пороком, з яким необхідно не боротись, а за рахунок власних ресурсів людського, технічного, природного потенціалу формувати внутрішню політику, спрямовану на розвиток високотехнологічного виробництва, здатного виробляти конкурентоспроможну продукцію, що заслуговує як на внутрішнє споживання, так і на експортний попит. Ось тоді країні з найкращими чорноземами в Європі не потрібно буде закуповувати гречку в Китаї, чи картоплю в Єгипті, а молоко у Білорусі.

Зрештою, необхідна воля і бажання влади не повторювати із року в рік системні помилки в управлінні, утриматися від зайвих рецептів траншів і запозичень, струхнути тіньовиків і вітчизняних олігархів, зупинивши їх шалені апетити, та повернутись обличчям до українського народу, його проблем та соціальних інтересів.

В іншому разі бідний, голодний народ — злий і розлючений, терпіння якого зазвичай уривається у найневигідніший час. Та й, погодьтеся, говорити з «гордістю» і чванством у XXI столітті на весь світ про український феномен бідності аж ніяк не відповідає вимогам рівня країни, що прагне рухатись до кращого життя і кращої долі за високими міжнародними стандартами. І взагалі, скільки можна давати відповідь на споконвічне запитання «Чого бідні...?» і чути традиційне: «Бо...» — мабуть, варто змінювати цю порочну практику і формувати основи для життя розумного, самодостатнього, високорозвиненого, культурно збагаченого українського народу, який має право і повинен жити по-людськи, а не за розробленою науковими шкалою бідності у цивілізованій, демократичній державі, ім'я якої — Україна.

Анатолій ЮХИМЧУК,
народний депутат України 2-го скликання.

За рішенням українського суду капітана судна «Бі Атлантик» одесита Володимира Устименка та першого помічника капітана Юрія Устименка звільнено від відбування покарання, яке їм визначив суд Венесуели за участь у транспортуванні наркотиків, *повідомляє наш власкор в Одесі В'ячеслав ВОРОНКОВ*

Європейська Унія Мистецтв та товариство «Коло Франца КАФКИ» (Прага) нагородили всесвітньо відомого історика та письменника Віктора Суворова Золотою медаллю Франца Кафки *(УНІАН)*

У НОМЕР

ЛУГАНЩИНА

Зазнають деградації

Територія Луганської області характеризується складним геолого-гідрологічними станом із тенденцією до розвитку небезпечних процесів: підтоплення, зсуви, карсти. Загальна площа таких земель — 185,87 тис. га, або 6,97 відсотка всієї території регіону. У вугледобувних районах ситуацію з підтопленням погіршує закриття шахт. Над підземними розробками під час підтоплення можливе утворення провалів і просідань земель. Значні площі займають породні відвали, які негативно впливають на навколишнє середовище, в тому числі на стан земель. Екологи наполягають на проведенні науково-дослідних робіт у таких регіонах і вимагають першочергового виконання завдань, що пов'язані з охороною та раціональним використанням земель на всіх рівнях влади, а також землекористувачами та землевласниками. Інакше ситуація може погіршитися.

Алла АНТІПОВА.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Пам'ять про репресованих увічнили в книзі

В обласному центрі презентували другу книгу чернігівського тому «Реабілітовані історією». У ній на 710 сторінках вміщені дослідження про політичні репресії на Придесенні, надруковано сотні документів про діяльність у регіоні репресивних органів. Упорядники книги також подають спогади постраждалих, біографії громадян, які потрапили до сталінських таборів. Заступник голови облдержадміністрації Віктор Тканко вручив подяку керівникові виконавчої влади області, заступникові директора Пошукового агентства зі створення науково-документальних серіалів «Книга пам'яті» і «Реабілітовані історією» Олені Лисенко за активну творчу роботу з підготовки суспільно важливого видання.

Сергій ПАВЛЕНКО.

УЖГОРОД

Вулиці патрулюватимуть студенти

Десять студентів-правників природничо-гуманітарного коледжу Закарпатського державного університету отримали посвідчення члена громадського формування «Студентський загін сприяння міліції».

А починалося все зі звернення начальника міської міліції Івана Цьоки до ректорів УжНУ і ЗакДУ про створення студентських формувань із охорони громадського порядку.

Тепер міліціонери навчатимуть студентів, яких правил та норм вони повинні дотримуватися під час охорони правопорядку. Саме ж патрулювання вулиць Ужгорода групами у складі правоохоронця та двох студентів розпочнеться вже з квітня. Схожі формування, створені в інших містах та селах Закарпаття, вже довели свою ефективність. До речі, нині у краї їх діє вже 307.

Василь НИТКА.

Вода псується дорогою до споживача. А ще — від безгосподарності

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До речі, нині в Україні розроблено нові стандарти, так звані «Гігієнічні вимоги до питної води». Згідно з новим документом, тепер воду мають перевіряти за 120 показниками.

— Проте цей стандарт з вищеперерахованих причин фізично виконати неможливо, — каже завідувач лабораторії фізико-хімічних методів очищення води Науково-дослідного та конструкторсько-технологічного інституту міського господарства Олександр Кравченко. — Тож і послуговуються переважно старими нормами.

Водночас, як пояснив головний санітарний лікар Святошинського району Києва Сергій Пастушенко, Дніпровський водозабір — це зона, нашпигована будівельними об'єктами, які є потенційними забрудниками. Тому нині дуже актуальним для столиці є будівництво нового водозабору. Інакше ситуацію не вирішити. Тим часом у самих громадян найбільше нарікань викликає незадовільне утримання водопровідних мереж безпосередньо в будинках.

Поліпшити ситуацію в столиці мали б бювети. Адже, за словами Сергія Пастушенка, це вода найглибшого залягання — ще юрського періоду, а отже, не потребує глибокого доочищення. Вони фактично є по всьому місту, окрім новозбудованих масивів. Проте нині із понад двох сотень усіх водних столичних джерел працює лише 40 відсотків. Одні через погану експлуатацію вийшли з ладу. Інші закрили постановами санітарних лікарів, а деякі припинили функціонування просто через брак коштів. Хоча, як стверджують спеціалісти, йдеться про дуже малі суми. А тому чимало хто з експертів вважає, що в такий спосіб столичні бювети просто готують до приватизації, щоб зробити воду платною. До речі, як повідомив Сергій Пастушенко, при КМДА вже створено підприємство «Спецкомунсервіс», якому й передано бюветні комплекси. Тож поживемо — побачимо, чим це обернеться для споживачів.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НАША ДОВІДКА

Зношеність поверхневих водозаборів становить 62,5 відсотка. Зношеність водоочисних станцій — 55,8. Зношеність підземних водозаборів — 60,4 відсотка. Зношеність насосних станцій — 54,4.

Що ж стосується фільтрів, до яких дедалі частіше звертаються українці, то фахівці радять їх ретельніше обирати і частіше міняти картриджі, інакше вони можуть бути розсадником для бактерій. Не гарантує якості і бутильована вода. Вчені Інституту колоїдної хімії та хімії води НАН України регулярно проводять моніторинг її якості і часто-густо висновки невтішні.

Отже, вихід один — модернізувати галузь. Зокрема, столиця потребує будівництва нового водозабору, а ще заміни старих труб на нові. Тоді б і якість поліпшилась, і втрати води можна було мінімізувати. Проте це далека перспектива. Адже, за оцінками спеціалістів, у Київ потрібно вкласти 8 мільярдів гривень інвестицій, щоб поміняти лише діряві труби. А поки що населенню лише підвищують тарифи.

Марина КРИВДА.

Щоб «визволити» авіабомбу, піротехнікам довелося стати альпіністами

Німецьку авіабомбу SC-250 часів Другої світової війни мешканці міста Чорткова на Тернопільщині побачили після зсуву грунту. Вона зависла на висоті п'яти метрів у скелястому обриві над дорогою. Вирішено було терміново евакуювати 520 мешканців з навколишніх вулиць. Тоді за справу взялися рятувальники. Зважаючи на неординарні умови (роботи були ускладнені кам'янистим грунтом і висотою), операцію очолив начальник управління МНС України у Тернопільській області генерал Євген Лукавий. Щоб «визволити» авіабомбу, піротехнікам довелося користуватися альпіністським спорядженням. Потім її на вантажівці відвезли у непрацюючий кар'єр, де й знешкодили.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Теплоенергетика з прибутками

Теплоенергетика може не лише завдавати збитків, а й приносити прибутки. Це довело міське комунальне підприємство «Хмельницьктеплокомуненерго», яке за результатами роботи минулого року визнано кращим у галузі. Йому вдалось не тільки вчасно розрахуватись за газ, а ще й втримувати одні з найнижчих у країні тарифів на тепло. При цьому завдяки впровадженню енергозберігаючих технологій тепловики зекономили 2,4 мільйона гривень. Встановивши спеціальні когенераційні установки, вони майже повністю забезпечили себе власною електроенергією, ще й продали її на 4,4 мільйона гривень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На батьківщині Дніпрогесу — проблеми зі світлом

Запоріжжя називають містом «трьох електростанцій» (дві з них — Запорізька АЕС та Запорізька ТЕС — розташовані неподалік, в Енергодарі), проте і тут відчуваються проблеми з енергопостачанням. Особливо важко місцевим селищам приватного сектору. Тут напруга в мережах не відповідає нормам, а на 50 відсотках вулиць — суцільна темрява.

Про це йшлося на засіданні депутатської комісії з життєзабезпечення Запорізької міськради. З'ясувалося, що в центрі Запоріжжя — напроти будівлі облради та облдержадміністрації, де на площі Фестивальній відбуваються масові культурні заходи, вже давно не вистачає потужностей енергозабезпечення. Від перевантажень світло періодично вимикається. Не краща ситуація і на каскаді «Райдуга», де відбуваються всеукраїнські фестивалі й концерти, і на Прибережній магістралі, відомій своїми Покровськими ярмарками, учасникам яких доводиться підключати свої павільйони просто до опор електромереж.

Для розв'язання проблем з освітленням Запоріжжю знадобиться до 40 нових трансформаторів. Ці агрегати без затримок береться виготовити місцеве підприємство «Запоріжтрансформатор», а от грошей на їхнє замовлення і придбання бракує.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

У Житомирі провели фестиваль імені Святослава Ріхтера

У Житомирі відбувся триденний фестиваль майстрів мистецтв імені Святослава Ріхтера. Такі свята справжньої музики на батьківщині великого піаніста вже традиційно проводяться у березні — до дня його народження. Звучали твори Моцарта, Шопена, Римського-Корсакова, Чайковського, Верді, Рахманінова та інших видатних композиторів.

У перший день фестивалю перед слухачами виступив симфонічний оркестр «Рівне-Прем'єр» **(на знімку).** Особливо тепло слухачі сприйняли виступ соліста — лауреата Міжнародного конкурсу піаністів імені В. Горовиця Андрія Васіна. Своє мистецтво житомирянам дарували також Національний камерний ансамбль «Київські солісти», Струнний квінтет імені Д. Бортнянського, Державний академічний естрадно-симфонічний оркестр України, відомі піаністи й вокалісти.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Тисяча оригамі у формі журавлика — і горе відступить

Тисячу паперових журавликів-оригамі виготовили студенти Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, що вивчають японську мову, на згадку про загиблих і потерпілих у результаті землетрусу в Японії. Їхнє виготовлення зайняло дев'ять годин копіткої роботи. Студенти й викладачі висловили глибокі співчуття народу Країни висхідного сонця, які прийняв Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Ідзаві Тадаші. У березні в університеті було заплановане святкове засідання Японського клубу ЛНУ, присвячене річниці відкриття Центру вивчення японської мови та культури. Однак у зв'язку з останніми трагічними подіями святкування скасували.

У Японії журавель вважається священним птахом, і за легендою, якщо зробити сембадзуру — тисячу журавликів, то всяке горе відступить. Студенти і викладачі ЛНУ щиро сподіваються, що важкі часи для Японії незабаром минуть, і до країни знову повернуться благополуччя та спокій.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Кияни в неділю провели акцію «Тримайся, Японіє!» — її учасники тримали білих паперових журавликів-оригамі (японський символ надії).

Фото Андрія СКАКОДУБА / УНІАН.

Приборкування реактора

Списки загиблих і зниклих безвісти внаслідок стихійного лиха, за офіційними даними поліції Японії, наближаються до 22 тисяч осіб. Загиблими значаться вже 8 тисяч 649 осіб. Список потерпілих також збільшився —13 тисяч 262 особи. Тим часом ситуація з найушкодженішим цунамі третім реактором аварійної АЕС «Фукусіма-1» залишається напруженою. Учора на другому реакторі, як раніше на третьому, стався викид білого диму. Однак, як передає японський телеканал NHK з посиланням на слова генерального секретаря уряду Японії Юкіо Едано, істотних змін радіаційного фону після задимлення, що виникло у другій половині дня понеділка, немає.

Також стало відомо, що невелике перевищення норм умісту ізотопів йоду та цезію виявлено в дев'яти із 47 префектур Японії. Такі дані опублікували японські ЗМІ, посилаючись на міністерство науки та технологій Японії.

Потихеньку підраховують і матеріальний збиток, заподіяний катастрофою. Він може становити 235 мільярдів доларів, або 4 відсотки національного ВВП, повідомив учора Всесвітній банк в оновленій доповіді «Східноазіатська й тихоокеанська економіка». Водночас, за даними ВБ, збитки приватних страхових компаній можуть досягтися 33 мільйонів доларів, а уряду доведеться виділити лише з поточного бюджету на реконструкцію інфраструктури не менш як 12 мільярдів доларів.

А вчора ввечері Україна відправила другий літак до Японії для евакуації наших громадян.

Вл. інф.

Обмежать торгівлю алкоголем та тютюном

У Кам'янці-Подільському з цього приводу наприкінці березня відбудуться громадські слухання. Міська влада має намір заборонити продаж алкогольних виробів у закладах торгівлі, розміщених на території, прилеглій до загальноосвітніх навчальних закладів, а також нічний продаж їх усюди, крім ресторанів, із 23-ї до 8-ї години ранку. В місті посилять відповідальність за реалізацію алкогольних та тютюнових виробів особам, які не досягли 18-річного віку. «Шори» на торгівлю спиртним та тютюном намагалися «одягти» ще минулого літа за прикладом Хмельницького. Тоді громадськість під час опитувань висловлювала згоду з таким рішенням.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

ФОТОФАКТ

Фото Максима СКРИПКИ / УНІАН.

В Одесі відсвяткували День моряків-підводників.

Третій Близькосхідний

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У керівництві коаліції називають ці повідомлення частиною пропаганди режиму Каддафі. Як відзначили в МЗС Франції: «Операція сама по собі спрямована саме на те, щоб уникнути нових жертв репресій режиму». При цьому американські військові очікують, що найближчими днями вони зможуть передати контроль за воєнною операцією в Лівії або силам НАТО, або франко-британській коаліції. Заяву про це зробив міністр оборони США Роберт Гейтс.

Каддафі в останніх виступах зробив акцент на тому, що «вторгнення хрестоносців» до Лівії становить загрозу для «всіх ісламських націй». Усього кілька тижнів тому глава Пентагону Роберт Гейтс на слуханнях у Конгресі образно порадив звернутися до психіатра тій людині, яка скаже, що США хочуть розпочати вже третю війну на Близькому Сході. Виступаючи в неділю, тобто після початку повітряної війни, глава американського Генштабу адмірал Майкл Маллен, власне, зізнався, що не впевнений у повній перемозі, коли не виключив, що інтервенція може призвести до безвихідної ситуації в Лівії.

Причини, які підштовхнули Вашингтон та інших членів коаліції до участі в нападі на Лівію, — цілком очевидні. Однак у класичному розумінні військові конфлікти повинні мати не тільки причини, а й зрозумілі цілі, а також стратегію закінчення і виходу із цих конфліктів. На думку більшості західних політологів, коаліція не застосувала ці постулати до нинішнього вторгнення. При цьому аналітики вбачають у коментарі адмірала Маллена сигнал того, що частина американських військових взагалі не підтримувала рішення відкрити третій театр воєнних дій на Близькому Сході.

У світі тим часом зростає здивування з приводу західних дій у Лівії. Відповіді на запитання про цілі операції вимагає навіть Конгрес США. Ще б пак! Конгресмени не хочуть нехтувати настроєм суспільства, в якому непопулярна нині та сама війна в Афганістані. Але ж пусковим механізмом до неї послужив напад на вежі-близнюки в Нью-Йорку й на Пентагон. Крім того, президент Обама обирався американцями під гаслом закінчення воєн в Іраку й в Афганістані, тому відкриття «третього фронту» на Близькому Сході навряд чи порадує його виборців.

І ще. Політологи вказують, що рішення Ліги арабських держав, яка підтримала резолюцію Ради безпеки ООН і виступила проти Каддафі, може бумерангом обернутися проти багатьох правителів арабських країн, які проголосували за нього. Адже запрошення західних сил до участі в лівійській війні, швидше за все, викличе радикальні настрої в простих арабів, і додатково дестабілізує режими від Бахрейну до Марокко, які й так тріщать по швах. У зв'язку з цим експерти дають доволі невтішний прогноз розвитку подальшої ситуації на Близькому Сході.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

В «Артеку» до 30 березня працює відкрита міжнародна школа педагогів-організаторів. Слухачі школи, а це 25 осіб, представляють 4 країни — Болгарію, Казахстан, Росію та Україну.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Першого квітня — вихідний!

Одеська Гуморина, яку майже 40 років відзначають 1 квітня, цьогоріч буде найскромнішою за останні сім років. Організатори свята сміху пояснюють це важким фінансовим становищем міста. На відміну від минулих років, повністю була відсутня всеукраїнська рекламна кампанія, присвячена Гуморині.

У програмі не йдеться про традиційний гала-концерт на Куликовому полі, який раніше транслювався на всю країну. Карнавальна хода також буде скромна. А смішитимуть приїжджі — в Одесі відбудеться свято клоунів. На нього з'їдуться колективи із 17 країн.

Одесити сумно жартують: добре, що залишилася традиція, введена Едуардом Гурвіцом, — 1 квітня оголошено неробочим днем і нинішнього року.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

У НОМЕР

КИЇВ

Євроінтеграція просувається повільно

За минулий рік Україна виконала лише вісім пріоритетних завдань, передбачених Порядком денним асоціації (ПДА) — нині одним із головних документів, що регулюють відносини між нами та Європейським Союзом. Ще 57 завдань — досі на стадії виконання.

Про це заявили експерти, презентуючи результати третього етапу Громадського моніторингу виконання пріоритетів ПДА. Дослідження провели 30 фахівців неурядових аналітичних центрів за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

«Влада зосередилася на економічних, технологічних боках євроінтеграції. Більшість питань політичного діалогу, прав людини, торгівлі, екологічної політики треба виконувати далі. Перелік завдань на 2011 рік досі невідомий», — каже керівник проекту Юлія Тищенко, голова Ради Українського незалежного центру політичних досліджень.

За даними експертів, торік влада не провела конституційної реформи. Адміністративна реформа централізувала владу довкола Президента, система правосуддя стала контрольованою, права виборців можуть у майбутньому порушуватися. Не прийнято антикорупційні закони. Не простежується чіткої державної політики у сфері боротьби зі змінами клімату.

Аналітики позитивно оцінюють прийняття Закону «Про доступ до публічної інформації», скасування ліцензій на 22 види господарської діяльності, приєднання України до Енергетичного співтовариства ЄС та країн Південно-Східної Європи, початок реформи газового ринку країни для доступу на ринок різних компаній і споживачів, що створить конкуренцію.

Дослідники зауважують, що влада недостатньо відкрито інформує українців про євроінтеграцію. Проводячи моніторинг, експерти знайшли достатньо інформації про виконання лише кількох завдань. Про виконання решти інформація надавалася частково. Але й пріоритети подекуди мають надто загальний характер, що не дає змоги повноцінно аналізувати їхню ефективність.

«Євроінтеграція — це наш розвиток. Люди постійно про неї чують, але бачать мало покращень. Тому настрої коливаються, всі починають думати: може, й не треба нікуди інтегруватися? Тож потрібні інтенсивніші оновлення», — переконаний голова Правління Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко.

Аніта ГРАБСЬКА.

ВІННИЦЯ

Шестеро сімей — без даху над головою

Внаслідок пожежі на Старому місті у Вінниці вогнем знищено три житлових будинки, від одного з яких лишилися тільки стіни. Загалом 25 дорослих і дітей із шести сімей змушені просити притулку у родичів, друзів та знайомих.

У будинку Ніни Степневської вціліли тільки каструлі, ложки, диван й... ікони. У сусідів Мазуренків одна з членів родини чекає на дитину, вже купили ліжечко, коляску. Ці речі разом із багатьма іншими згоріли. Але будинок пошкоджено частково. Ще одна родина Демченків перед пожежею ремонтувала кімнати на першому поверсі. Тому всі речі винесли на другий. Полум'я все знищило.

Погорільці нарікають на непрофесійні дії пожежників. Кажуть, по-перше, довго їхали, хоча одна з пожежних частин знаходиться на Старому місті; по-друге, навіть коли приїхали, не могли приступити до гасіння вогню, бо поруч не було місця забору води. Загалом на пожежу прибули десять автомобілів та 45 вогнеборців.

У Вінниці відкрито рахунок для переказу коштів для погорільців: Вінницька філія АТ «Укрексімбанк», код 3052517979, МФО 302429, розрахунковий рахунок 2620 60002 17151

Віктор СКРИПНИК.

Міжнародний валютний фонд вважає, що подорожчання продовольства — довгострокова тенденція, *повідомляє ПРАЙМ-ТАСС.* «Світові, можливо, треба звикати до більш високих цін на продовольство», — йдеться у звіті дослідницького департаменту МВФ

Традиційна капуста практично зрівнялася за вартістю з екзотичними для України бананами — у столиці білокачанну вже продають по 14 грн./кг. У середині березня це дивує, тому що ціни на пізню капусту рекордного рівня зазвичай досягають у другій половині квітня, *зазначають аналітики «АПК-Інформ: овочі та фрукти»*

ВРОЖАЙ-2011

Мужик каже: ячмінь,
Жінка каже: гречка...
Не мов мені ні словечка,
Нехай буде гречка!
(Українська народна пісня)

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Зіпсує кашу китайський імпорт

На Полтавщині цього року площі під гречкою планують збільшити майже удвічі. На папері вимальовується доволі райдужна картина і щодо інших круп'яних культур. До речі, дехто чомусь забуває, що й кукурудзяна каша — теж доволі смачна, якщо, звісно, вміло її приготувати.

— Очікується, що під зернові та зернобобові буде відведено 639 тисяч гектарів, зокрема під кукурудзу — 331 тисячу, — розповідає начальник Головного управління агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Олександр Сень. — Особливу увагу приділятимуть так званим невеликим культурам. Так, посіви вівса зростуть до 7 тисяч гектарів (проти 6 тисяч торік), проса — до 6 тисяч, що теж на тисячу гектарів більше минулорічного. До 16 тисяч гектарів — плюс у 2 тисячі — займатиме горох. Найістотніше

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«розширення» очікується з гречки. Якщо торік мали 11 тисяч гектарів під посівами цієї культури, то нині плануємо довести цю цифру до 20 тисяч.

Утім, голова Полтавської облдержадміністрації Олександр Удовіченко має з цього приводу деякі сумніви.

— Ми задекларували, що замість 11 тисяч гектарів посіємо 20 тисяч. Але чи можемо ми це зробити реально? 20 тисяч гектарів гречки — це може бути профанація. У нас немає стільки насіння! А те, що є, — наполовину зі сміттям, — заявив голова ОДА.

До речі, за інформацією Олександра Сеня, нині в області уже підготовлено 600 тонн насіння гречки (якраз вистачить для посіву 11 тисяч гектарів). Але, як свідчать самі аграрії, проблема тут в іншому. Головне, що нині ніхто не може спрогнозувати, яка ситуація складеться на продовольчому ринку восени. Якою, зрештою, буде цінова політика уряду? Або, скажімо, умови експорту-імпорту сільгосппродукції? Іншими словами, сільгоспвиробники уже сьогодні побоюються: чи не зіпсує їм власну кашу така мила урядові китайська гречка?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Сім років «дають» землю...

СИТУАЦІЯ

Коли землю почнуть продавати, чи залишиться чинною дія закону про те, що кожен має право на безоплатне отримання ділянки? Питання й раніше вирішувалося непросто. В цьому вочевидь переконалося подружжя вінничан — Наталія та В'ячеслав Ключковські...

Повірили, що ділянку можна отримати задарма

Наталія та В'ячеслав Ключковські були приємно здивовані: їхню заяву з проханням надати земельну ділянку у Стрижавці, що поблизу Вінниці, задовольнили на сесії селищної ради. Щоправда, тепер Ключковські дивуються іншому. Сім років минуло, а ділянку вони досі не оформили.

П'ятого червня 2003 року в рішенні №57 сесії Стрижавської селищної ради записано, що депутати надали дозвіл на оформлення документів для передачі у власність В'ячеславу Ключковському 0,25 га землі (із земель запасу селищної ради) під будівництво та обслуговування житлового будинку і ведення особистого селянського господарства.

— Ми, як діти, повірили в гарну казочку, що держава дає всім землю, — каже пані Наталія. — На собі переконалися, що це не так. Восьмий рік добиваємося, щоб виконали рішення селищної ради. Поки що марно. Відчуваю, не віддадуть нам ту землю. Чому? Бо це нині великі гроші. У той час її можна було купити доларів за двісті. Тепер, кажуть, за таку ділянку треба заплатити 20—25 тисяч тих самих доларів.

Та й хто ми для них — пилинка на їхніх черевиках. Тільки дуже надокучлива. Вони її здувають, а вона знову з'являється на тому самому місці.

☞ КОМЕНТАР

Селищний голова Стрижавки Василь ЯКОВЕНКО:

— Причина не в селищній раді. Ключковські вчасно не подали документи, тому так все вийшло. А щоб земля не пустувала, її тимчасово передали в оренду сільгосппідприємству «Батьківщина». Ця ділянка із земель запасу селищної ради. Тому як тільки Ключковські нададуть необхідну документацію, отримають виділену їм радою землю.

Вінничанка Наталія Ключковська: «На папері нам землю відвели, а на ділі «дають» уже сім років».

Без проекту не відводять, з проектом — так само

Отримавши рішення сесії, Ключковські уклали договір на виготовлення документа, без якого не можна отримати землю, — проект землеустрою взялися виготовити у Вінниці у ПП «Земельно-кадастрове бюро». За роботу одразу сплатили 1250 гривень.

— Не повірите, але тільки 25 січня нинішнього року нам зателефонували з цього бюро і сказали, щоб прийшли забрали проект землеустрою, — каже пані Наталія. — Було вже пізно, годинник показував дев'яту вечора. Тому документ забрали вже наступного дня, 26 січня. Може, всім так «швидко» роблять документи, хто його знає?

Критикувати небезпечно — звинуватять у непатріотизмі!

ТОЧКА ЗОРУ

Втішно було прочитати в «Голосі України» сміливі статті журналістки Г. Квітки з критикою наших аграрних академіків і загалом сільгоспнауки. Не побоялася сказати авторам і пособникам руйнівних агрореформ, як оцінює народ їх «учену» діяльність. Адже не тільки диспаритет цін, що виник після переходу країни на ринкову економіку при невтручанні влади, а й непродумані «наукові» рекомендації з розпаювання землі, ліквідації великих високомеханізованих, ефективних КСП і створення дрібних господарств без необхідної матеріальної бази привели Україну до найтяжчої аграрної кризи, з якої ніяк не можемо вийти вже понад десять років.

Найважливішим показником цієї кризи є деіндустріалізація сільського господарства, особливо його найтрудомісткіших галузей — тваринництва, кормовиробництва, овочівництва, садівництва, які майже повністю перейшли в дрібні й неефективні присадибні господарства з технологією прадавньої Греції. **А в кінцевому результаті маємо високі ціни на продукти харчування, низьку якість м'ясних, молочних продуктів і картоплі, необхідність імпортувати через недостатнє власне виробництво м'ясо, сир, яблука й навіть овочі з інших країн, і значне погіршення умов життя селян.** Такі реформи не потрібні ні селянам, ні городянам, а їх ідеологи й організатори — академіки й міністри за їхнє проведення заслуговують не нагород і звань, а звільнення з високих посад, які обіймають.

Звичайно, академіки, як й інші громадяни, мають право на захист своєї позиції в суперечці з журналісткою. Але не треба при цьому застосовувати давно застарілі прийоми сталінізму, що ганьблять нинішнє покоління українців, та й самих учених-академіків. Наприклад, непрямі обвинувачення опонента в непатріотизмі, антиукраїнізмі й роботі за чиїмось (іноземним?) замовленням. Як вам не соромно, добродії! Ніяк не можете позбутися лисенківщини, яка вважала критику й висловлення інших думок не двигуном прогресу в науці, а ворожою діяльністю іноземних розвідок? Не знаєте, що патріотизм полягає не в солодких словах і клятвах, не в мовчазній згоді з усім, що робить влада і їх консультанти-академіки, а в конкретних корисних для народу справах і в критиці недоліків, що допомагає поліпшувати ці справи? Непатріоти саме ті, хто затискає критику, не допускає її ні на наукових конференціях, ні в «приватизованих» наукових і науково-виробничих журналах. І хіба сприяє патріотизму закриття з мовчазної згоди академіків доступу в наші бібліотеки іноземних сільськогосподарських, технічних і економічних журналів і книжок, навіть російських? Працюючи після закінчення інституту в хрущовські часи в глибинці Удмуртії із зарплатою 90 рублів, я передплачував і одержував у місячний термін три іноземні сільськогосподарські журнали (зі США, Англії та Німеччини), а нині навіть в обласній бібліотеці нічого немає! Чи не в тім причина, що вже давно немає в нас видатних відкриттів і винаходів, нових технологій і техніки, високопродуктивних порід тварин, ефективних засобів захисту рослин? Адже без різнобічної інформації, як і без критики, прогрес також неможливий.

Кращим захистом для академіків було б не опублікування ганебне рішення про недопуск журналістки Г. Квітки до академії, а чесне визнання критики цілком слушною, відкрите визнання своїх помилок у реформуванні сільського господарства й переконлива аргументація розроблених ученими заходів (якщо вони є) з виведення агросектору з кризи протягом хоча би 10 років. До того ж не за рахунок зростання роздрібних цін, заміни м'яса й молока ерзацами, збільшення імпорту й подальшого погіршення умов життя селян. І не за рахунок кабальних кредитів МВФ, а за рахунок різкого збільшення ефективності сільського господарства шляхом насамперед термінового відновлення зруйнованих великих сучасних підприємств, особливо з виробництва трудомістких видів сільгосппродукції, а також техніки, добрив і засобів захисту. А щоб рекомендовані вченими заходи виходу із кризи не стали повторенням минулих руйнівних агрореформ, вони мають бути всебічно обдумані з урахуванням критики й альтернативних думок не лише вчених, а й практиків.

На жаль, у нас не тільки академіків не можна критикувати. Альтернативні думки в більшості провладних газет і телеканалів давно вже рідкість. Тому і стали недоторканними багато хто з можновладців та наближених до них. Свободу слова вони вміло пристосували для себе, так би мовити, приватизували її. Пошукайте в районному та обласному друкованому органі влади, в обласних теле- і радіопередачах критику — рідко знайдете. Але такого ж не повинно бути!

Р. ШМІДТ,
економіст-аграрій.
с. Розумівка
Запорізької області.

Мал.
Олексія КУСТОВСЬКОГО.

☞ КОМЕНТАР

Артур БОЙКО, начальник відділу оперативного реагування Держземінспекції у Вінницькій області:

— Селищна рада передала одну й ту саму ділянку ПСП «Батьківщина» і громадянину Ключковському. Крім того, не виконала рішення суду про надання Ключковському земельної ділянки, що зафіксовано у рішенні сесії №57 від 05.06.03. Вирішити це питання можна знову-таки тільки через суд. Тепер громадянин Ключковський має вимагати у позовній заяві скасування договору між селищною радою і ПСП «Батьківщина» про оренду земельної ділянки розміром 0,25 га, яка рішенням сесії селищної ради була передбачена для громадянина Ключковського.

Чи матимуть громадяни й надалі право на отримання безоплатно земельної ділянки, залежатиме від того, як передбачать це законодавці.

Проект землеустрою передали в Стрижавку, в селищну раду. Звідти — на погодження у Державне управління охорони навколишнього природного середовища. Так вимагає закон. За словами пані Наталії, з екології їй надійшла відповідь, що не погоджують виділення землі, бо рішення Стрижавської селищної ради вже втратило чинність. «Від людей я дізналася, що ту ділянку передали місцевому сільгосппідприємству «Батьківщина». Одне слово, коло замкнулося».

Суд нас захистив, але ж його рішення не виконали

Куди тільки не зверталися за цих сім років Ключковські! У них назбиралася купа відповідей від різних чиновників. «Ми добивалися, щоб було виконано рішення суду, — каже пані Наталія. — Нічого нам це не дало».

Суд зобов'язав Стрижавську селищну раду виконати своє рішення про надання Ключковським земельної ділянки. Судовий документ датовано 14 листопада 2006 року. Державна виконавча служба двічі приймала постанову про накладення штрафу за невиконання рішення суду. Врешті-решт, виконавчий лист повернули в суд з резолюцією: «Відділ Державної виконавчої служби повертає виконавчий лист без виконання...».

— Я тільки з часом зрозуміла, що нас красиво водять за носа, — каже жінка. — Знали б ви, скільки ми самі зробили тієї роботи, яку мали виконати фахівці! Скільки організацій й установ оббігали! І скрізь гроші платили... А в селищній раді тим часом не виконували не тільки своє рішення, а й рішення суду. Так минали дні, місяці, роки. Ми ходили від одних до других, як ті сліпі котенята. Скажіть, хіба можна так збиткуватися над людьми?

Прокуратура допомагала і... не допомогла

Прокурор Вінницького району у відповідь на заяву Ключковських порушити кримінальну справу за фактом невиконання селищною радою свого рішення відмовив заявникам. Тоді вони звернулися в обласну прокуратуру. Там скасували постанову про відмову. Про це Ключковським повідомив заступник прокурора області Роман Шубін. У листі за його підписом також сказано, що матеріали направлено для додаткової перевірки прокурору Вінницького району.

— Можливо, коли в селищній раді зрозуміли, що може бути порушена кримінальна справа, її голова запросив нас на розмову, — продовжує Наталія Ключковська. — Запропонував написати заяву, щоб земельна комісія надала акт про визначення ділянки на місцевості. Цей акт потрібен для виготовлення технічної документації. Щиро кажучи, я подумала, що, можливо, як кажуть, крига скресла. Як зараз пам'ятаю останній день липня 2009 року. Тоді комісія у складі десятьох осіб виїхала на місце і підготувала той акт. Вони навіть показали нам, де саме наша ділянка. Були в цій комісії не тільки представники селищної ради. Свої підписи поставив і керівник сільгосппідприємства «Батьківщина», бо ділянка межує з полями господарства. Був і пан Сорока із «земельно-кадастрового бюро», з яким ми уклали договір на виготовлення документації. Якщо раніше він казав, що не може виготовити проект землеустрою, бо нема акта виділення землі на місцевості, то тепер йому цей документ надали. Нагадаю, було це 31.07.09. А проект він закінчив робити тільки через півтора року — 25.01.11.

Вийшло так: кримінальну справу не порушили, бо ж селищна рада продемонструвала бажання продовжити роботи у плані надання землі. Але на цьому все й закінчилося. У прокуратурі не поверталися більше до цього питання.

— Нас вкотре пошили в дурні, — каже пані Наталія.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

☞ КОМЕНТАР

Директор Вінницького приватного підприємства «Земельно-кадастрове бюро» Олександр СОРОКА:

— Ми тричі укладали договір з Ключковськими. Перший раз у 2005 році. Тоді його не виконали, бо замовник не сплатив гроші за роботу. Другий раз у 2006-му, третій — наприкінці 2010-го. Наші договори типові. Один з пунктів (п.5.2) передбачає, що у разі несвоєчасного подання замовником необхідних документів термін виконання замовлення може бути змінено. Так було після укладання другого договору. Кошти замовник сплатив, але необхідних документів не надав.

Виконання договору з Ключковськими доручили досвідченому фахівцеві. Це — заслужений землевпорядник України Марія Дусар. Людина має великий виробничий і життєвий досвід. Тому звинувачувати нас у зволіканні немає підстав. Я особисто шість разів виїздив на місце у справі Ключковських. Насправді ми виготовили документи через два тижні після того, як нам надали всі необхідні для цього матеріали. Виготовлені документи передали в управління земельних ресурсів Вінницького району для прийняття комплексного висновку.

ВРОЖАЙ-2011

➤ *РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ*

Пальне подорожчало, а сіяти треба

— 94 відсотки посівів озимих у доброму і задовільному стані, — запевнив перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко. — Триває їх підживлення. Нині в області під озимими зерновими 127 тисяч гектарів, ріпаком — 23,3 тисячі та під багаторічними травами — 55,4 тисячі гектарів.

Ярі культури заплановано посіяти на 302 тисячах гектарів, зокрема, на понад 100 тисячах — зернові. Орієнтовно, площі під урожай-2011 на Рівненщині становитимуть 508 тисяч гектарів — на рівні минулого року. Більш ніж у попередні роки мають намір посіяти гречки (4,8 тисячі гектарів), цукрових буряків (34 тисячі), а також посадити картоплі та овочів. Насінням область забезпечена, хіба що насіння гречки бракує близько 50 тонн. Але, запевняє А. Юхименко, і цю проблему розв'язують.

— Область має 70 відсотків до потреби добрив. 150 тисяч тонн аміачної селітри відпустить сільгоспвиробникам ВАТ «Рівнеазот» за пільговою ціною — по 2810 гривень за тонну (тобто на 500—600 гривень дешевше від ринкових), — каже перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко.

Як завжди, напередодні весняної посівної подорожчало пальне. У великотоварного виробника, у якого в оренді зазвичай від 15 до 30 тисяч гектарів, немає проблем ні з фінансами, ні з матеріально-технічними ресурсами, розмірковує чиновник. Більше проблем у невеликих виробників, фермерських господарств, яких на Рівненщині понад шістсот. Саме їх і намагається підтримати влада шляхом реалізації різноманітних обласних програм, сприяння в отриманні кредитів з прийнятними відсотками.

— Фермерським господарствам надаватимуть кредити з обласного бюджету. Це передбачено у програмі підтримки фермерських господарств області на 2011—2015 роки, розпорядження про яку підписав голова ОДА Василь Берташ, — розповідає перший заступник керівника області. — Отримані кошти можна буде використовувати, зокрема, на закладку багаторічних насаджень, на придбання техніки, виробництво та переробку сільськогосподарської продукції, будівництво та реконструкцію виробничих і невиробничих приміщень тощо. Кредити до 50 тисяч гривень надаватимуть на п'ять років на поворотній основі. Плата за користування ними становитиме 2 відсотки річних.

Враховуючи те, що майже 70 відсотків сільгосппродукції виробляється населенням, нині організовують доставку в села — де через сільські ради, де через систему споживчої кооперації — фасованих мінеральних добрив, засобів захисту рослин, насіння, саджанців. Тільки за останній місяць на Рівненщині відкрито більш як сто агромагазинів.

І все-таки непокоїть те, що на Рівненщині не обробляється 108 тисяч гектарів ріллі. Це переважно не витребувані паї, а також низькопродуктивні поліські землі, на яких, на думку місцевих фахівців, після залуження, вапнування ґрунтів є сенс розвивати тваринництво.

Нинішня бурхлива весна змусила похвилюватись селян Зарічненського району — окремим посівам загрожують паводки. Тож нині відповідні служби укріплюють береги річок у тих місцях, де вода може наробити лиха.

Олександра ЮРКОВА.

Велика академія, а альтернатива одна,

або Хто ділитиме тепер наукові гроші

ВЧЕНА ДУМКА

Вчені Національної академії аграрних наук України обирали для себе нового керманича. Президента під час голосування на загальних зборах визначали з єдиного кандидата — першого заступника міністра агрополітики і продовольства Миколи Безуглого. Така безальтернативність, з одного боку, бентежила, бо ж справа не лише відповідальна, а й хлібна і перспективна. Адже за НААНУ числяться сотні тисяч гектарів державних земель і багата інфраструктура — є що ділити, зважаючи на період огульної «прихватизації». Але все стало на місця після спілкування в кулуарах з окремими науковцями. Буцімто зацікавленість у результатах виявляють не лише у профільному міністерстві, а й навіть вище. Звісно, головне тут не так наукове майбутнє НААНУ, як майбутнє матеріальне. І, мовляв, ще до зборів з багатьма академіками і членкорами було проведено відповідну роботу: або певний кандидат стає президентом, або включається механізм із можливою навіть реорганізацією.

Так воно чи ні, важко судити, але Михайло Зубець, який упродовж 15 років керував академією, передбачливо зняв свою кандидатуру на користь Миколи Безуглого.

«Ми домовилися, — додав він, — що я свою кандидатуру зніму... Микола Дмитрович Безуглий — неординарна людина, ви всі будете так говорити. Але я вас усіх просив би щиро підтримати цю кандидатуру навіть тільки через те, що він десь на виступах сказав, що Михайло Васильович — це мій учитель. Я підтверджую ці його слова. Я Миколу Дмитровича веду недалеко біля себе десь понад двадцять років, коли я його помітив у лабораторії науковим співробітником... Я його рекомендував свого часу і заступником голови адміністрації Харківської області. Ми його тут вибирали академіком, ми його робили тут віце-президентом, першим віце-президентом... Я його рекомендував на посаду першого заступника міністра... Незважаючи на те, що у нього є недоліки, як і в кожного з нас, я б щиро вас просив усіх підтримати цю кандидатуру... Щиро надіюся на те, що ми це зробимо дружно, як робили в попередні часи. Щоб не було якогось непорозуміння, хаосу, розвалу, щоб ми зберегли все-таки єдність нашого колективу і дружно підтримали цю кандидатуру...».

Опісля пролунало ще кілька виступів на підтримку наближеного до владних структур кандидата. А застереження з трибуни академіка Володимира Юрчишина швидше нагадували голос волаючого в пустелі.

«У мене, — наголосив він, — виникає ціла низка сумнівів стосовно того, як воно відбувається і чим воно може закінчитися. Я мав честь бути обраним дійсним членом академії першого скликання 25 грудня 1990 року... Турбує те, чому сьогодні організовано вибори без конкурсу? Я розумію, що Михайло Васильович Зубець — це так, політична фішка... Не кажу про те, що не треба обирати нового президента... Але ми не можемо вже вдруге обирати президію з порушенням тих процедур, які є святими для академії. Наука — це, може, єдине, що святе залишилося в країні, і ми тут святість повинні зберігати... Робити академію департаментом міністерства — я не думаю, що це найкращий варіант. Я виступив для того, щоб агітувати вас голосувати проти учня Михайла Васильовича. Бо Михайло Васильович, був період, називав мене своїм вчителем. Коли він вчився на зоофаці сільськогосподарської академії, і читав у нього курс організації (певно, організації праці. — **Авт.**). Потім сталося так, що останні чотири роки я до нього на прийом не міг потрапити. Але то інша справа. То не має ніякого значення...

Мова про те, що я не погоджуся «за» голосувати другу кандидатуру. Я за те, щоб ви голосували проти Миколи Дмитровича...

Усі знають мене давно, знають, у мене є три святині: сім'я, село і Україна. І на основі цих святинь ще одна святиня — наука. 64 роки, відданих науці, дають мені право говорити саме так.

Буду дуже вдячний вам, якщо ви мене зрозумієте, що тут немає чогось особистого, я не претендую на посаду. Ні на що не претендую. Просто наш обов'язок і наша відповідальність — вона у тому, щоб ми якомога більше, якомога довше, якомога надійніше оберігали ті святині, які властиві науці».

До цих слів загал так і не прислухався. Коли сказали «треба» — що тут поробиш? У доленосному для себе таємному голосуванні науковці вирішили ще й дозволити брати участь почесним та іноземним членам академії. Отже, як і можна було передбачити, більш як двома третинами голосів було обрано Миколу Безуглого, який, окрім крісла першого заступника міністра, обійматиме ще й посаду президента НААНУ.

Нині НААНУ, зокрема, об'єднує 102 дійсні члени (академіки), 119 членів-кореспондентів, 28 почесних і 64 іноземні члени.

На зборах побувала
Галина КВІТКА.

☞ ДО РЕЧІ

«Станом на 1 січня 2011 року в сфері управління НААН перебуває 188 суб'єктів господарювання, з них 163 господарства здійснюють виробництво та реалізацію сільськогосподарської продукції.

У землекористуванні дослідних господарств Академії перебуває 459,2 тис. га землі, в тому числі: сільськогосподарських угідь — 418,0 тис. га, ріллі — 364,4 тис. га.

...Результат господарсько-фінансової діяльності дослідних господарств загалом по мережі Академії за 2010 рік є прибутковим, прибуток становить 0,6 млн. грн., рівень рентабельності — 0,1 відсотка» (Звіт про діяльність Національної академії аграрних наук України за 2006—2010 роки та 2010 рік — Київ: Аграрна наука, 2011. — стор. 352).

«Посівна площа сільськогосподарських культур у 2010 р. по НААН становила 312,9 тис. га, у тому числі зернових культур — 178,0, технічних — 76,3, овочевих — 2,1, кормових — 56,5 тис. га, 55,1 тис. т (?! — Ред.) — пари.

Валовий збір зерна сягнув 432,1 тис. т при урожайності 29,6 ц/га (по Україні — 27,6 ц/га)... Площа цукрових буряків у 2010 р. зросла на 2,7 тис. га. Урожайність цукрових буряків становила 296,1 ц/га (по Україні — 280,3 ц/га).

У структурі посівних площ соняшнику зайнято 11 відсотків — 41 тис. га. Зібрано з кожного гектара по 13,4 ц. Зросли посіви сої на 3,7 тис. Урожайність сягнула 21,9 ц/га (по Україні — 16,2 ц/га)» (там же — стор. 349—350).

До початку курортного сезону в Євпаторії на допомогу відпочивальникам планується випустити сім «гідів–путівників». За словами заступника міського голови Євпаторії Сергія Стрельбицького, «путівники — це брошури, які за короткий час допоможуть гостям курорту познайомитися з Євпаторією» *(Укрінформ)*

Топонімічна комісія Черкаського міськвиконкому ухвалила рішення перейменувати одну з центральних вулиць обласного центру, яка носила ім'я Фрідріха Енгельса, на вулицю Героя України В'ячеслава Чорновола, *передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Сюрпризи в асортименті

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Коливання землі в Японії спричинили курсові коливання на всіх континентах — про лихо одне на всіх.
* У Києві почали впроваджувати систему наземного метро — про тести на європейськість.
* У деяких регіонах подорожчав хліб — про витяг із нотатника.

АЕС з висадкою

Природні катаклізми на території Японії сприяли зниженню світових цін на нафту. Стався свого роду ціновий відкат, зумовлений закриттям неабияких потужностей — низка японських компаній закрила переробні заводи. Дотепер Японія була третьою країною за обсягами переробки нафти у світі (після США і Китаю), після руйнацій «Фукусіма-1» і «Фукусіма-2» вона втратить цю позицію. Але це не єдине, що їй загрожує: тут і втрата політичного домінування в Тихоокеанському регіоні, й загальмування курсу єни проти основних валют, і послаблення динаміки економічного розвитку. Втім, останнє ненадовго. З огляду на фінансові можливості й підтримку міжнародної спільноти відновлення темпів економічного зростання можна очікувати вже цього року. Масові заворушення в країнах Північної Африки та Близького Сходу, поза сумнівом, видаються більш виразним викликом для США і Європи, оскільки дисбаланси з боку пропозиції загрожують і кризою виробництва, і зростанням світових цін на нафту. Наразі Саудівська Аравія висловила готовність замістити нестачу лівійської нафти, але землетрус у Японії і руйнація АЕС ще більш загострили виклики з боку світової пропозиції вуглеводнів. Як наслідок — нервова волатильність (коливання курсу акцій) на всіх континентах. Обвалилися всі індекси американського фондового ринку. Акції «Газпрому» одразу подорожчали на усвідомленні інвесторами, що Японія після ліквідації аварії на АЕС потребуватиме альтернативних джерел енергії на кшталт стисненого газу.

Як японський чинник вплине на динаміку світових цін на нафту, від котрої неабияким чином залежить розвиток світової економіки, однозначної відповіді не буде, доки атомні блоки на Фукусімі не розвантажать, а вражені блоки — не виведуть з експлуатації, як це вчинили зі старими в Німеччині. Але вже найближчим часом вочевидь посиляться курсові коливання на фінансових ринках і фондових майданчиках усіх континентів.

А що в нас? Відлуння подій на Далекому Сході, а тепер і в Тихоокеанському регіоні, вже зараз не залишає сумнівів у тому, що ми матимемо нестабільні ціни на пальне в період посівної кампанії, і вважай — високі ціни на продовольство. Щойно розпочинається посівна, то нафтопереробні заводи раптом зупиняються на модернізацію, то антимонопольні органи беруться за покарання операторів ринку, то пальне дорожчає через політику стримування цін. І намічається відчутна діра в пропозиції пального спершу на локальному ринку нафтопродуктів, а потім — на продовольчому. Благі наміри стримати ціни адміністративно, а тиждень розпочався з нав'язування ринку граничних цін на бензин і дизпальне, призводять до того, чого так побоюється увесь світ, — до товарного дефіциту в період активізації попиту на цей товар.

Дорога з пересадкою

Про все це я розмірковував... в електричці, якою вирішив дістатися на роботу для того, щоб переконатися на власні очі в принадах інтеграційного сполучення її руху зі станцією метрополітену «Петрівка». Напередодні віцепрем'єр-міністр — міністр інфраструктури Борис Колесніков високо оцінив ідею такого сполучення в рамках так званого проекту наземного метро. Ідея не нова, і про те, що перспективна, я писав ще кілька років тому — міська електричка довкруги столиці здатна розвантажити лінії метрополітену, за оцінкою Бориса Колеснікова, на 40 відсотків. І доволі зручна для споживача — квиток на електричку за 2 гривні я придбав ще в маршрутці, згадавши про те, що обслуговування пасажирів обіцяно підняти на європейський рівень до чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Але вже у вагоні електрички спало на думку, що нею навряд чи дістатися до Євро-2012. По-перше, гуркіт зчеплень і часті смикання вагонів підтвердили висновок столичного голови Олександра Попова про потребу закупити більш сучасні локомотиви. По-друге, весь час панорама за вікном міцно тримала звалища побутового та будівельного сміття, занехаяні під'їзні шляхи й обриси далеко не європейської забудови. Побачене породжувало ілюзію наслідків рукотворного землетрусу. Я згадав, що саме міжнародна спільнота відзначає День захисту прав споживача. Подумалося: «Чи встигнуть наші споживачі і надавачі послуг порозумітися до приїзду гостей з Європи?» Як на мене, саме від такого порозуміння залежить зараз і авторитет влади, і неокозамилювальні права споживачів. Але, як їм порозумітися, коли за рік вилучають із реалізації у торговельній мережі до 70 відсотків непродовольчих товарів, яка підлягає перевірці, і до 40 відсотків — м'ясопродукції? Коли тарифи на житлово-комунальні послуги зростають, а їхня якість погіршується? Якщо до Євро-2012 керівники залізниць закуповують картини художників, тоді як проїзд на електротранспорті в регіонах дорожчає на очах? Якщо для того, щоб оформити право на власність нерухомого майна, треба пройти сім кіл пекла в чиновницьких кабінетах. І так далі, й тому подібне: від однієї споживчої послуги до іншої, з пересадкою від одного чиновника — до другого, від понеділка — до п'ятниці.

Халепа з випічкою

У рубриці «Різне» свого нотатника віднайшов чимало записів одного змісту: «Уряд поважали б значно більше, якби він менше говорив». У цьому є неабиякий сенс. Вербальна нестриманість урядовців повсякчас шкодить справі, бо коли нічого сказати, то не варто й говорити. Згадайте, обмежили роздрібні ціни на гречку, але щойно почали коментувати, то вона зникла з прилавків. Установили граничну вартість бензину й дизпального, а як почали коментувати, то з'ясувалося, що ціновий коридор не всі мережі погодили. (І не дивно, якщо в лютому ціновий коридор не враховував нових ставок акцизного податку). Серед тижня Прем'єр-міністр дуже палко переконував усіх, що наявні запаси зерна і борошна унеможливлять найменші прояви дефіциту хліба, а відтак і його подорожчання. І ось чергова халепа — в столиці подорожчав хліб. За батон «Нива» просили вже 3,20, а не 3,10. Кажуть на Русанівці за хлібину «Українського» брали вже 4 гривні, більш як на 80 копійок дорожче. У прес-службі «Київхліба» все списали на ініціативу окремих торговців і розширення асортименту. Мовляв, 4 гривні коштував «Український столичний», який на відміну від просто «Українського» важить більше і містить соняшникову олію. Але дотепер торгівля розширювала асортимент випічки за рахунок дешевшої, а не дорожчої продукції. До того ж той факт, що подорожчання хліба серед тижня зафіксували і в Рівному, очевидно свідчить про інше — закупівлю борошна з Держрезерву за новими цінами. Зрештою, це не обов'язково могло впасти в око, якби споживачів не переконували б у тому, що цього не станеться ніколи.

Сергій ВЛАД.

Виробництво зростає — надії залишаються

ПРОМИСЛОВІСТЬ

Промислове виробництво у лютому зросло на 11,5 відсотка проти відповідного періоду минулого року. Це вище за аналогічний показник січня (9,7 відсотка).

Прогрес очевидний, хоч лютий так само, як і січень, невдячна база для будь-яких висновків (лютий — закороткий місяць). Саме на відновлення промисловості покладає надії нинішній уряд у планах соціального розвитку країни. Локомотивом промислового зростання, за підсумками лютого, стало машинобудування, яке додало проти відповідного періоду минулого року 30,1 відсотка. До такої міри приємного результату досягнуто завдяки активізації виробництва транспортних засобів і енергетичного машинобудування, яке проявилося ще в другому півріччі минулого року на тлі пожвавлення україно-російських відносин і відновлення світової економіки. Машинобудування, хімічна та нафтохімічна галузі, деревообробка та легка промисловість дещо знизили обсяги виробництва проти січня, однак залишилися незаперечними лідерами зі створення доданої вартості у річному вимірі. Водночас Держстат зафіксував падіння у добувній промисловості на 6,5 відсотка, що не дивно з огляду на сезонне зниження споживання і виробництва електроенергії, газу і води. Лютневе уповільнення базової — металургійної — галузі не завадило їй показати 17,7 відсотка приросту у річному вимірі. За підсумками двох місяців металургія додала 15,2 відсотка проти відповідного періоду минулого року. Сильні позиції у хімічної галузі — 17,4 відсотка. Позитивні темпи зростання виробництва у галузі будівельних матеріалів і роздрібного товарообігу — вагомий аргумент на користь внутрішнього відновлення споживчого попиту. Сюди ж можна віднести і сюрприз у вигляді зростання виробництва бензину на 25 відсотків у річному вимірі, якого не очікували експерти.

Зрештою, загальний підсумок роботи промисловості у лютому можна назвати обнадійливим. **Промисловість ще не вийшла на докризову динаміку зростання і продовжує відновлюватися здебільшого з допомогою галузей, орієнтованих на експорт.** Нагадаю, промислове виробництво 2010 року зросло на 11 відсотків після падіння майже на 30 роком раніше. Тим не менше досягнення промисловості за перші два місяці надихають очільників уряду і Нацбанку до надміру оптимістичних прогнозів щодо динаміки економічного зростання. На думку Прем'єр-міністра Миколи Азарова, в найближчі роки ВВП країни зростатиме на 7—10 відсотків. Семивідсоткове зростання ВВП у поточному прогнозує і Нацбанк. Експерти не вірять.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Табу на... вишиванки

ПАРАДОКС

Представники більше десяти громадських організацій та політичних партій Одеси звернулися до Всесвітнього конгресу українців із закликом підтримати боротьбу за права національної культури, мови і традицій та осудити бездіяльність державних чиновників, котрі індиферентно спостерігають за розгорнутим у місті «антиукраїнським шабашем».

Обурення ініціаторів звернення спричинила нездорова атмосфера у Південній Пальмірі: вони стверджують, що з приходом у листопаді минулого року нової команди на чолі з Олексієм Костусєвим усе українське опинилося під загрозою знищення. «В місті фактично відбувається реінкарнація найчорніших ідей царської та сталінської імперії».

Схоже, автори звернення не перебільшують. Одніє з перших ініціатив нового міського голови, як відомо, був перехід діловодства в Одеській міськраді з державної мови на російську. Підконтрольні місцевій провладній депутатській більшості медіа-ресурси щодня обробляють мізки одеситів, пропагуючи неповноцінність українського світу та його вигадану ненависть до інших культур і народів. Дехто з «рупорів» узагалі склав конкуренцію Геббельсу. Зокрема, звертають увагу підписанти, «Григорій Кваснюк (телеканал «АТВ»), котрий «журналістську» діяльність поєднує з депутатством у міськраді від відомої своїми шовіністичними заявками партії «Родіна», звів до одного синонімічного ряду мову, вишиванку, нацизм і фашизм». Блискучий взірець «інтелекту»! Очевидно, косоворотка, «язик» і балалайка апріорі вважаються проявами інтернаціоналізму...

У лютому невідомі ідіоти розмалювали свастикою пам'ятник Олександру Пушкіну. Звичайно, це «художество» моментально, без усякого розслідування, списали на представників українських патріотичних організацій, що ще більше розпалило українофобію у специфічних ЗМІ та їхніх патронів. Спланована провокація, наголошують автори звернення, стала сигналом до масованої атаки: на недавній сесії міськради відмінили рішення про встановлення пам'ятника останньому кошовому отаману Запорозької Січі Петру Калнишевському (у виступі з цього питання депутат від ПР Олексій Косьмин назвав Калнишевського, до речі, канонізованого УПЦ святого, «грабіжником, якому не місце в Одесі» (!). Топонімічна комісія міськради підготувала рішення про перейменування вулиці Івана і Юрія Лип — відомих літераторів-одеситів, ідеологів державної самостійності. Напевно, і цей рядок їхньої біографії є проявом «грабіжництва», а то й «нацизму»?

У зверненні наводиться багато інших конкретних фактів переслідування за національно-свідомою ознакою: вбивство лідера молодіжної патріотичної «Січі» Максима Чайки, звіряче побиття активістів «Просвіти», «Чорноморського гайдамацького з'єднання», «квартирні неприємності» для приміщень українських організацій. На жаль, злочини кояться, покарання відсутнє: державні структури заплющують очі на реваншистські потуги місцевих шовіністів.

А в Києві тим часом депутат Держдуми Сергій Марков минулого тижня спокійно проводив «майстер-клас» із пропаганди імперських азів. Статус російської мови не є виключно внутрішньою проблемою України, Москві не байдуже це питання, заявив він на прес-конференції і порадив не читати українські газети, в котрих «є якась примітивізація»... Одне слово, не вдягайте вишиванку і дивіться розтиражоване в нашому ефірі під різними логотипами «АТВ»...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

У Черкасах мають намір штрафувати магазини та кафе на 1 700 грн. за вивіски не українською мовою — стягувати штрафи зобов'язують Кодекс України про адміністративні правопорушення, Конституція і Закон «Про мови в Україні», а також Правила благоустрою міста Черкаси, затверджені місцевими депутатами.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Прощавай, зброє, або Сили в «консервах»

АРМІЯ: ВІД А ДО Я

Сучасне військо важко уявити без адекватної техніки та озброєння. На жаль, Збройні Сили України не мають таких арсеналів. На їх оновлення немає грошей. І будуть, мабуть, нескоро. Відповідно до Концепції розвитку ЗС до 2025 року, лише років через десять у нашого війська з'явиться перспектива розвитку, а поки що вона перебуває у стадії стабілізації...

Уже давно експерти й військові констатують зношеність і моральну старість більшості видів озброєння, що становить оборонну міць держави. Щоправда, кілька років тому спостерігачі та й самі люди в погонах піднеслися духом у надії на краще фінансування потреб оборонки й запуск цілої низки програм із нових видів озброєнь і сучасної модернізації військової техніки. Серед них були танки «Оплот» і «Булат», національний корвет, створення багатофункціонального оперативно-тактичного ракетного комплексу «Сапсан», модернізація вертольотів МіГ-29 тощо.

Наприкінці минулого року практично всі ці програми були заморожені. Грошей на них у бюджеті не передбачено. І судячи з тієї само Концепції, найближчим часом реанімувати ці проекти не планують.

Отже, що ми законсервували?

Стримування «Сапсана»

2007 року було заявлено про необхідність створення нового багатофункціонального оперативно-тактичного ракетного комплексу (БФРК). Тому що існуючі ракетні війська здатні влучати в ціль на відстані не далі, ніж 120 км. Для нашої країни БФРК за назвою «Сапсан» мав стати підтвердженням неодноразових заяв про те, що на озброєнні війська з'являться ефективні неядерні сили стримування. Це значуще рішення, враховуючи те, що вступ України до НАТО відкладається на невизначений термін, і забезпечувати власну безпеку наша держава повинна самостійно. В 2009-му влада заявила, що створення ракетного комплексу є невідкладною потребою. І вже на 2012 рік було заплановано серійний випуск «Сапсанів» (ресурс нинішніх ракетних систем вичерпає себе до 2015 року).

Розробником комплексу визначено державне КБ «Південне» (Дніпропетровськ), а головним виконавцем — ДП «ВО «Південний машинобудівний завод».

Робота зі створення «Сапсана» передбачала широку кооперацію українських підприємств: на початковому етапі планувалося задіяти до 60, а надалі — до 240 підприємств. У проекті мало бути зайнято 12 тисяч осіб.

Ціна розробки БФРК обчислювалася в 700—800 млн. грн. Ще 1,5 млрд. грн., за попередніми оцінками, коштувало постачання цього виду озброєнь військам після 2012 року. Керівництво Національного космічного агентства говорило про суму в 4 млрд. грн. Йшлося про виробництво 200 пускових установок. Цього достатньо для повного переозброєння «Сапсаном» трьох реактивних артилерійських полків — замість нинішніх систем залпового вогню.

Корвет поставили на якір

Незабаром на озброєнні Військово-Морських Сил України залишиться три кораблі, в яких ще не мине термін технічної експлуатації. 80% бойових кораблів і катерів потребують капремонту або утилізації. Виходячи із ситуації, МО вирішило до 2026 року побудувати десять нових багатоцільових бойових кораблів класу «корвет». У цьому виробництві мало брати участь 30 вітчизняних підприємств, а озброєння для українського корвета поставляти іноземні компанії США, Німеччини, Франції, Італії. Незважаючи на значну кількість імпортних систем, частка участі українських компаній передбачалася на рівні не менш 60%.

Проект розроблено миколаївським казенним підприємством «Дослідно-проектний центр кораблебудування». Корвет повинні були будувати на миколаївській верфі «Меридіан». На відміну від традиційних кораблів цього класу, новий орієнтований на виконання не двох, а відразу трьох бойових завдань: влучати в надводні й берегові цілі, протидіяти підводним човнам, забезпечувати протиракетну/протиповітряну оборону. Орієнтовна вартість будівництва першого корвета — 250 млн. євро.

В інтерв'ю «Голосу України» наприкінці минулого року міністр оборони Михайло ЄЖЕЛЬ сказав:

— Ця програма («Корвет». — **Авт.**) потребує перегляду. Вона створювалася за натовськими стандартами, точніше, під зброю, що є на озброєнні армій країн—членів альянсу. Тому виявилося надто дорогою. За нашими підрахунками, корвет натовського зразка коштує понад 8,5 млрд. грн. Сьогодні за рахунок одержання комплектуючих з Росії й інших країн його вартість знижено до 3,5 млрд.

А незабаром після цього інтерв'ю було заявлено про мораторії на низку військових національних програм, у тому числі й «Корвет».

Озброюємо чужі армії

На розвиток і оснащення власного війська у нашої держави грошей немає: ні до кризи, ні під час. Але «оборонка» — це бізнес. І вона працює. Щоправда, переважно на чужі сили.

Нині для вітчизняного оборонно-промислового комплексу справою честі є виконання укладених раніше контрактів. Ситуацію коментує директор Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння Валентин Бадрак:

— Минулий рік був забезпечений 2009-м. Адже найбільші договори на поставки зброї були укладені раніше, на 3—4 роки. Це поставки малих десантних кораблів на повітряній подушці «Зубр» на 315 млн. доларів до КНДР, до Ірану — БТР і Ан-32 на 460 млн. дол., до Індії — модернізація літаків Ан-32 на 400 млн. дол., до Єгипту — модернізація БТР, систем «Град», поставки літаків тощо. Тому завдання нинішньої команди експортерів полягає не стільки в укладенні нових контрактів, скільки у забезпеченні виконання попередніх. Думаю, для цього й створюється новий концерн «Укроборонпром».

Ну а українські ЗС торік одержали десять нових танків «Булат» і один тренажер МіГ-29. Аналітики стверджують: за умови фінансування, прописаного на рівні цього року, необхідно п'ять років, щоб тільки відремонтувати існуючий арсенал військової техніки. Оборонне держзамовлення по загальному фонду на поточний рік становить 350 млн. доларів.

Виробничий цикл озброєнь потребує певного часу. Нові зразки не лежать на складі. Їх порібно зробити. І цей процес варто починати вже у січні, щоб під кінець року отримати результат. А через традиційні схеми проплат Мінфіну це неможливо зробити.

— Ті контракти, які уклало Міністерство оборони з вітчизняними підприємствами ОПК, тягнуть на два мільярди гривень. У бюджеті цих коштів немає. Отже, ці домовленості не виконуватимуться, — констатує президент Асоціації «Українські оборонні технології» Володимир Грек.

Ольга ВАУЛІНА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДОВІДКОВО

Експерти відзначають зростання світового ринку озброєнь у минулому році на рівні 70 млрд. доларів. При цьому потенціал України оцінюють у розмірі 5—8 млрд. доларів. Він може поглинути до 1% світового ринку озброєнь.

Іспит із заліза склали. Чекаємо нових контрактів

В Об'єднаних Арабських Еміратах фінішувала традиційна виставка озброєнь і військової техніки IDEX-2011. У цьому найбільшому у світі салоні, де представлено озброєння, в українській експозиції брало участь 120 вітчизняних КБ, НДІ та заводів. Попри не надто різноманітні вітчизняні технології, на загальному тлі наш виставковий майданчик просто неба виявився найбільшим серед всіх учасників. Танк «Оплот», модернізований танк Т-72Б, новий БТР-4 з бойовим модулем «Парус» і БМП-1М з бойовим модулем «Шквал» зайняли перед входом до медіацентру розгорнуту кругову оборону.

Динаміка переозброєння країн регіону переживає пік активності й може обійти навіть регіон Південно-Східної Азії. Тільки в період до 2015 року на Близькому Сході на потреби оборони буде витрачено близько 100 млрд. дол. Левова частка із цих коштів піде на закупівлю техніки за рубежем. Сьогодні серед експортерів, що лідирують у регіоні, після США, Великої Британії та РФ експерти відзначають не тільки Італію, Канаду, Китай, Нідерланди, а й Польщу, Сербію та Україну. Наприклад, харківські танкобудівники розраховують на великі поставки модернізованого танка Т-72Б в одну із країн регіону.

Цього разу за формального скорочення кількості учасників, порівняно з попередніми роками, українська експозиція зросла технологічно. Так, до раніше демонстрованих ракет додалися ПТРК «Стугна», що нещодавно завершила держвипробування, багатоцільовий безпілотник «Сокіл-2» з телевізійною камерою на борту. А ще — зенітні ракети збільшеної дальності. Уперше на виставці свої можливості анонсували судноремонтні підприємства, представлені севастопольським НП «Соріус». Це підприємство сьогодні закінчує ремонт БДК ВМС України «Костянтин Ольшанський». І хоча про кораблебудівний потенціал України відомо багатьом, презентація судноремонтних підприємств на виставці розробловачів і виробників озброєнь — явище, мабуть, унікальне у світовій практиці.

Переговірний ажіотаж навколо українських оборонних систем підтверджує репутацію України як вагомого гравця на ринку. І дає змогу сподіватися на нові угоди. Так, українськими протитанковими комплексами й уперше виставленим на показ за рубежем основним бойовим танком «Оплот» вельми цікавилися азербайджанці. Підвищений інтерес в українській бронетехніці зафіксовано і з боку представників ОАЕ та інших країн Близького Сходу й Північної Африки. Зацікавленість до представленої продукції ДКБ «Промінь» висловили представники Міноборони Кувейту. Звичайно, контракти часом розробляють протягом декількох років, але факт підвищеного інтересу свідчить передусім про те, що з деяких напрямів Україна ще здатна йти в ногу з лідерами.

Дмитро БОГДАНОВ, Defense Express, спеціально для «Голосу України».

Фото автора.

На знімку: під час виставки.

КАЛЕНДАР

Аристократка духу

18 березня минуло 115 літ від дня народження видатної патріотки, державного та громадського діяча, письменниці, історика, перекладача Надії Суровцової **(на знімку)**.

Надія Суровцова народилася 1896 року в Києві. Коли їй виповнилося сім років, батьки переїхали до Умані. Донька українського адвоката та вчительки вродилася талановитою. У сім'ї панував культ Тараса Шевченка і всього українського. Закінчивши із золотою медаллю гімназію, 16-річна дівчина стає слухачкою Вищих Бестужевських жіночих курсів у Петербурзі. Після Лютневої революції 1917 року Надія повернулася, щоб служити Україні. Дівчина, котра володіла кількома іноземними мовами, починає працювати в Центральній Раді, в секретаріаті Грушевського. За часів Гетьманату керувала відділом міністерства закордонних справ. У грудні 1918 року з делегацією УНР вирушила на Версальську мирну конференцію. Повернутися в Україну не довелося — тут до влади прийшли більшовики. Залишилася у Відні на сім років. Закінчила філософський факультет Віденського університету, захистила дисертацію «Богдан Хмельницький та ідея української державності». Надію запрошують читати лекції до Віденської аграрної академії. Вона стає активісткою Міжнародної жіночої ліги миру і свободи, відвідує конгреси у США та Європі, розгортає широку перекладацьку діяльність.

Усе це обірвала зустріч з Юрієм Коцюбинським. Він очолював тоді радянське представництво у Відні й переконав Надію повернутися в Україну. Сталося це навесні 1925 року. Сповнена радісних сподівань, Суровцова поринула у нове життя в Харкові, тогочасній українській столиці. Вона працює в Комісаріаті закордонних справ, багато перекладає, пише есеї, публіцистику. Але 1927 року Суровцову заарештовують. Слідчі НКВС не приховували, що причина ув'язнення — відмова Надії стати секретним агентом і доносити на Коцюбинського. П'ять літ провела молода жінка в «одиночці». Потім — заслання до Архангельська і знову арешт. Цього разу — Колима. Там Надія не тільки вижила, а й залишилася мислячою людиною, доброзичливою і життєлюбною.

Її мужності вистачило майже на три десятиліття неволі. Тільки у 1957 році стараннями її давніх друзів Павла Тичини, Остапа Вишні, Миколи Бажана Надії Віталіївні повідомляють про повну реабілітацію і дозволяють повернутися в Україну. Опинилася за колючим дротом у 32 роки, а повернулася, коли виповнився 61 рік...

Відтоді жила в Умані, в батьківському домі, що став місцем зустрічі колишніх політв'язнів та молодих інакодумців. Тут бували Солженіцин, Михайлина Коцюбинська, Іван та Надія Світличні, Леонід Плющ, Лариса Скорик та багато інших.

Найбільше в останні роки свого життя працювала над «Спогадами». Видрукувати їх вдалося лише через 11 років після її смерті. Померла 13 квітня 1985 року. Похована в Умані.

У 1996 році на будинку, де вона мешкала, встановлено пам'ятну дошку. П'ять років тому там відкрито меморіальний музей-квартиру.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Коли дружина — «славний і вірний товариш»

16 березня минуло 140 років від дня народження Миколи Бурачека — художника, педагога, громадського діяча

На одній із зустрічей (Харків, 1940), де вшановували нинішнього ювіляра, представник Спілки художників Грузії у жартівливій формі звинуватив пейзажиста в тому, що він забрав у кавказців сонце, без якого збідніла їхня палітра. Тим, хто бачив картини М. Бурачека, зокрема, «Березень» (1917), «Яблуні в цвіту» (1936), «Сонячний день у лісі» (1937) та інші, зрозуміла «образа» гостя.

Краєвиди України, Польщі, Франції, увічнені у творах митця, зупинили ті миті, про які Й.В. Гете вигукнув вустами Фауста: «Спинися, мить! Прекрасна ти!».

Ім'я нинішнього ювіляра бачимо серед тих, хто 18 грудня 1917 року відкрив двері Української академії мистецтва. Він один із започатковувачів вітчизняного шевченкознавства, активно сприяв формуванню нового національного театру (у 1918—1921 роках викладав у Київському музично-драматичному інституті імені М. Лисенка, близько сорока років працював як театральний художник).

Серед тих, хто пройшов поряд з Метром все його творче життя, хто після смерті багато зробив для збереження його пам'яті, — дружина Ольга Тимофієва-Бурачек.

З-під вінця у закордонні мандри

Коли наречена молодша за майбутнього чоловіка на 13 років, одні дивуються, інші співчувають дівчині, а хтось — заздрить чоловікові...

Батьки Ольги і слухати не хотіли про її шлюб з М. Бурачеком. Тимофієвим — людям купецького звання, було незрозуміло, як можна жити, не маючи твердого заробітку?

Закохані повінчалися без батьківського благословення й вирушили до Кракова (тоді ця частина Польщі, як і Західна Україна, входила до складу Австро-Угорщини).

Ольга Тимофієва (далека родичка письменника І. Буніна) після гімназії приїхала до родичів у Київ одержати педагогічну освіту.

Очевидно, таким було бажання батьків, бо на збережених фотопортретах київських акторів А. Пасхалової та Є. Неделіна Ольжиною рукою написано, що це її викладачі.

Акторську освіту О. Бурачек отримала в Музично-драматичному інституті імені М. Лисенка, заснованому 1918 року, тож вона могла навчатися в Київській музично-драматичній школі М. Лєсневич-Носової, де згадані вище актори викладали.

Микола Бурачек народився на Поділлі. «Юристам в жизни широкая дорога», — втокмачували юнакові заможні родичі, посилаючи до Київського університету імені Святого Володимира. За участь у студентських заворушеннях першокурсника вислали до Симбірська.

А далі були роки мандрів провінційного актора Соломіна (театральний псевдонім М. Бурачека).

Отже, сцена поєднала двох талановитих людей (М. Бурачек пробував свої сили і як театральний художник — оформляв спектаклі).

«Дорога Клаво! Пишу тобі в Богучар,.. — інформувала родичів про своє краківське життя Ольга. — Вибач, що не писала раніше — все збиралась, та так і не зібралась... Взагалі, Краків дуже цікаве місто... Це Мар'яцький костел на тому ж майдані, де живемо. Дуже красивий, давній...».

Три краківські роки були сповнені щастя: Ольга встигла переконатися, що зробила правильний вибір.

Художник розповідав про Я. Станіславського, котрий запросив його на навчання до Академії мистецтв. Узимку, улітку чи восени професор виїжджав із студентами до Закопане чи Тинець на етюди. Як шанувальник паризьких художників-барбізонців (відданих прихильників сонця, неба, живої природи й відповідно чистих фарб, що лише й здатні відобразити одвічну красу світу) професор працював переважно на пленері (відкритому повітрі).

М. Бурачек не міг забути вчителя. Сталося так, що з наступником Я. Станіславського (помер 1907 року) професором Ф. Рущицем, випускником Санкт-Петербурзької академії (учень І. Шишкіна та А. Куїнджі), стосунки склалися прохолодні.

Краків початку минулого століття — один із європейських мистецьких центрів, як і сусідні Відень чи Мюнхен. Тут намагалися продовжити кращі традиції, започатковані «Молодою Польщею».

На другому році спільного життя подружжя чекало поповнення. Ольга поїхала до Києва.

У листопаді 1908 року на адресу директора Київського міського музею М. Біляшівського надій-

шли листи з Женеви: «Шановний Миколо Федотовичу!.. Дуже прошу не відмовити у проханні передати моїй дружині безплатний сімейний квиток або Вашу картку для постійного входу на виставку ювіляра. Ходіть здорові!».

«Дорогий Миколо Федотовичу! Будь ласка, я Вас дуже й дуже прошу зробити мені послугу. Будь ласка, дістаньте десь 50 рублів й передайте моїй дружині, а то вона зараз сидить без грошей і до того ж хворіє... Гадаю, що найкраще взяти гроші у Миколи Івановича, тобто ювіляра... А якщо з моїх картин щось продасться, негайно поверніть йому борг».

Ювіляр Микола Іванович — це М. Мурашко (дядько художника О. Мурашка), котрий у ті дні відзначав 50-річчя своєї творчості.

Як бачимо, дбайливий чоловік думками завжди зі своєю дружиною.

Листівки з Rue de l'Avre, 16

Багатослівні послання Бурачеків до рідних і друзів із цієї затишної паризької вулиці (неподалік парку «Марсове поле» та Ейфелевої вежі) не збереглися (а може, їх і не було?). Є кілька поштових листівок, списаних дрібним почерком: емоційні враження від «столиці світу», побажання, подяки...

Далекосяжних планів щодо майбутнього художник, очевидно, не мав. Можливо, Т. Маковський радив Миколі Григоровичу залишитися у Франції назавжди. Принаймні давній приятель став для Бурачеків дуже близькою людиною, в чому переконують його листи (Тадеуш часто виїздив до західного Примор'я — між Вандеє та Жирондою — на етюди).

Потрапивши, як і передбачалося, до майстерень А. Матісса, художник незабаром залишив їх і перейшов до Академії Рансона, де працював під наставництвом П. Серюзьє та М. Дені. Обоє були теоретиками паризької групи Набі, близької за світоглядом та мистецькими уподобаннями до П. Гогена.

Як зізнавався М. Бурачек пізніше, він надихався творчими уроками барбізонців (пейзажна школа, прихильники якої утверджували естетичну цінність саме національного краєвиду) та імпресіоністів: К. Моне, О. Ренуара, А. Сіслея.

Можливо, й виникали у Бурачеків думки про еміграцію, але Доля вперто вела їх стежкою, котра мала один напрям — додому!

12 серпня 1911 року Ольга народила сина Жермена-Бориса. Ті дні минали для Бурачеків, немов тяжкий сон. За два місяці перед появою на світ сина подружжя поховало в Парижі трирічну Аллу.

Тому художник у ті дні усамітнювався в парку Монсо, де ще недавно грався із донькою...

Від оптимістичного київського березня до трагічного харківського серпня

Попереду було ще три десятиліття життя — художник ніби знав усе наперед. І можна лише дивуватися, як багато може зробити людина, коли має перед собою чітко визначену мету.

Одразу після повернення до Києва М. Бурачек бере участь у V виставці київських живописців. Журнал «Муза» (1913) рецензує VI київську художню виставку, де високо оцінює картини М. Бурачека. Успіх вводить пейзажиста до кола визначних українських митців.

Настає 1917 рік. Здійснюється мрія Тараса Шевченка — в Україні відкривається Академія мистецтва, одним із професорів якої обирають М. Бурачека.

Художник працює не лише як пейзажист та педагог. Він учасник усіх визначних подій культурного Києва.

1919 року в журналі «Музагет» виходить фундаментальне мистецтвознавче дослідження професора М. Бурачека «Мистецтво у Києві», принципові висновки якого, на жаль, актуальні й сьогодні, оскільки досі наша культурно-освітня еліта так і не вирішила: Україна — європейська держава чи чиясь провінція? (Як бачимо, художник випередив М. Хвильового з його рішучою боротьбою за гідне місце України у світовому культурному співтоваристві).

Цього ж року після трагічного вбивства художника О. Мурашка — однодумця і близької людини, М. Бурачек публікує перші оцінки його життя та творчості (пізніше буде написана монографія). У січні 1921-го за загадкових обставин гине композитор М. Леонтович.

Бурачеки залишають холодний і голодний Київ і живуть у провінції — на Уманщині (Кашперівка, Дзюнків, Погребище...), працюють як вчителі, режисери аматорських театрів (на знімках тих років можна побачити пейзажиста у грубому сільському кожусі — і це після академій Кракова та Парижа (!?).

Із листів Миколи Григоровича видно, що він пасивно сприймав тодішні події.

Але не такою була Ольга Миколаївна. Завдяки її зусиллям й, зокрема, зверненням до влади М. Бурачека «згадали» — призначили директором Харківського художнього технікуму (невдовзі реформованого в інститут, в якому художник був професором).

17 слобожанських років стали періодом особливої напруженої праці: участь у заходах з увічнення пам'яті Т. Шевченка та М. Коцюбинського (відкриття художньої галереї живопису і графіки Т. Шевченка, розгляд проектів пам'ятників і музеїв тощо). М. Бурачек — частий гість Києва, Канева, Сталіно (тепер Донецьк), Вінниці, Чернігова, Полтави, Одеси...

І все це паралельно основному — невтомній праці біля мольберта.

Персональні виставки 1936 та 1941 років у Києві (понад 300 творів) утвердили місце пейзажиста в першій шерензі вітчизняних живописців. Постійна громадська робота вивела митця у плеяду видатних вітчизняних діячів культури.

І все життя, у радісні й трагічні дні, поряд із Миколою Бурачеком була його вірна супутниця й незрадливий помічник Ольга Миколаївна. Фрагменти їхнього листування — переконливе свідчення того, що почуття справжньої любові насамперед катарсисне (очищувальне) й творить лише добро.

«Сьогодні дуже порадував мене, дорога моя Оленько, твій присмний лист, сплетений з різноманітних думок і вражень, журби й любові. Дякую тобі, моя кохана, за твоє добро, ніжність і любов. Так радісно отримати й читати ці милі й дорогі рядки, що так зігрівають мене серед цього безрадісного холодного життя» (лист М. Бурачека до дружини. 14.11. 1933 р.).

«Дорога Олю!

Тяжко й сумно було мені, що свій новий рік я зустрічав без тебе — ***мого славного і вірного товариша*** **(акцент В.А.)***...»* (16.03. 1933 р.).

«...Я тут без тебе, немов відірваний від матері. Сумно, пусто й сиротливо мені без тебе. Щемить від того серце.

Дорога моя Оленько!

По суті у мене, як і в тебе, нікого у цьому світі немає. Ми — одне ціле...» (14.10. 1933 р.).

«Дорога Оленько!

Засмутила ти мене неочікуваним трактуванням мого листа... Дурненька ти моя дівчинка, хоча й претендуєш вважатися старенькою. Звідки ти взяла, що ми можемо розстатися? Втратити тебе для мене означає кінець всього! Навіть коли б це сталося (не дай Бог!), я б доживав самотнім... Не знав, що ти така смішна у мене. Маю стільки хвороб (а оце поглянув у дзеркало — обличчя старе, все у зморшках), що залишилося тільки прем'єр-коханцем стати» (29.11. 1936 р.).

Ольга Миколаївна була поряд із чоловіком і в останні хвилини його земного життя. В окупованому нацистами Харкові (М. Бурачека не евакуювали ні до теплого Ташкента, як інших, ні до холодного Сиктивкара, куди згідно з документами його, тяжкохворого, мали відправити) пейзажист помер 11 серпня 1942 року.

У сьогоднішньому Харкові, крім надгробка (автор погруддя — скульптор О. Кудрявцева), ніщо не нагадує про видатного живописця: ні меморіальних дощок на будинках, де він жив; ні пам'ятника...

Окрім вдячних спогадів відданих прихильників таланту Сонячного Пейзажиста.

Віталій АБЛІЦОВ.

На знімках: Ольга Тимофієва (1906); М. Бурачек із донькою Аллою (Краків, 1910), експозиція картин М. Бурачека (персональна виставка, Київ, 1941).

Фото з архіву автора.

У сьогоднішньому Харкові, крім надгробка, ніщо не нагадує про видатного живописця

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом м. Києва визнано банкрутами наступні підприємства:

1. ТОВ «Алькоір» (04128, м. Київ, вул. Туполєва, 17, код ЄДРПОУ 32529454) — постанова від 08.10.2010 р. у справі № 50/513-б.
2. ПП СТ «Світ Стилю» (03180, м. Київ, Святошинський район, Кільцева дорога, буд. 4, код ЄДРПОУ 33445826) — постанова від 08.10.2010 р. у справі № 50/514-б.
3. ТОВ «Гі-шуст» (04128, м. Київ, вул. Туполєва, 17, код ЄДРПОУ 32048986) — постанова від 11.10.2010 р. у справі № 49/72-б.
4. ПП «Скайдвест» (04128, м. Київ, вул. Туполєва, 17, код ЄДРПОУ 32384380) — постанова від 11.10.2010 р. у справі № 49/73-б.
5. ТОВ «Віст» (03194, м. Київ, вул. Зодчих, 6, код ЄДРПОУ 21549724) — постанова від 11.10.2010 р. у справі № 49/74-б.
6. ТОВ «Укртерміналс» (03115, м. Київ, Святошинський район, площа Святошинська, буд. 1, код ЄДРПОУ 34585217) — постанова від 05.11.2010 р. у справі № 50/564-б.
7. ТОВ «Торгобуд-СП» (03134, м. Київ, вул. Булгакова, буд. 16, код ЄДРПОУ 35709523) — постанова від 05.11.2010 р. у справі № 50/560-б.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено ДПІ у Святошинському районі м. Києва (03115, м. Київ, вул. Верховинна, 9).

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 10.03.2011 р. по справі № 45/241б товариство з обмеженою відповідальністю «Рудмаш» (код за ЄДРПОУ 31962299, 83005, м. Донецьк, вул. Челюскінців, б. 204 а, кв. 47, п/р 26009131298001 в ПАТ АКБ Капітал, МФО 334828) визнано банкрутом, введена ліквідаційна процедура та ліквідатором призначений арбітражний керуючий Голобородько Сергій Олександрович (ліцензія серія АВ № 081164 від 27.07.2006 р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б. 16, кв. 139, тел.: (062)335-68-36).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржників приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 01.06.2010 р. порушено провадження у справі № 28/179-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агама-Трейд» (ідентифікаційний код - 32984664; 01034, м. Київ, вул. Рейтарська, буд. 35-А).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Головачева Ігоря Миколайовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 307423 від 19.04.2007 р.); адреса для надіслання кореспонденції: 04210, м. Київ-210, а/с 87. Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б) від 03.03.2011 у справі № 43/78-б визнано банкрутом ТОВ «Чинт електрика» (03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 100/2, код ЄДРПОУ № 32767865) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ТОВ «Компанія «Елітпаркет» (03150, м. Київ, вул. Предславинська, 34-б, код ЄДРПОУ № 35918484).

Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва або ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8 під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 02.03.2011 по справі № 5023/699/11 порушено провадження про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Інтеко" (код ЄДРПОУ 32438645, 61002, м. Харків, вул. Совнаркомівська, 6/8, к. 7, р/р № 260030137211 у ВАТ "Інпромбанк" м. Харків, МФО 351878). Розпорядник майна Безпалий С. О., ліц. АВ № 547955 від 24.12.2010, адреса: 61033, м. Харків, вул. Шевченка, 223-А, тел. 099-777-07-55. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8 під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 23.02.2011 по справі № 5023/304/11 визнано банкрутом фізичну особу-підприємця Сімагіну Вікторію Вікторівну (код 2430317064, адреса: вул. Астрономічна, 23, кв. 33, м. Харків, 61085). Ліквідатор Безпалий С. О., ліц. АВ № 547955 від 24.12.2010, адреса: 61033, м. Харків, вул. Шевченка, 223-А, тел. 099-777-07-55. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) 10.02.2011 р. порушено провадження у справі № 5015/656/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Корабуд» (79066, м. Львів, вул. Кос-Анатольського, 4/237, ЄДРПОУ 35854688). Постановою господарського суду Львівської області від 24.02.2011 р. у справі № 5015/656/11 ТОВ «Корабуд» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Шимчишина І. С. (79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400, кв. 8).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м, Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 03 лютого 2011 року порушено провадження у справі № 5/4/2011/5003 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «ВінницяЛізингАгроІнвест» (21027, м. Вінниця, вул. Космонавтів, 49; код ЄДРПОУ 33449223; п/р № 26007000000891 в ВФ АБ «Брокбізнесбанк», МФО 302719).

Розпорядником майна ТОВ «ВінницяЛізингАгроІнвест» призначено арбітражного керуючого Глєбова Василя Федоровича (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23 (офіс), ліцензія АВ № 158475 від 13.12.2006 р.; ідент. номер 1702405154; роб. тел. 0-432-67-33-66, моб. тел. 067-432-34-93).

Всі заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) у справі № 4/48-Б від 09 грудня 2010 року визнано банкрутом Черняхівське торгівельне підприємство (юридична адреса: 12301, смт. Черняхів, майдан Рад, 5, Черняхівського району, Житомирської області, ЄДРПОУ — 01749390) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено — Демчук Ольгу Володимирівну -ідентифікаційний номер -2293609845, поштова адреса: 12301, смт. Черняхів, вул. Калініна,71 , Житомирської області).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 17.01.2011 р. порушив провадження в справі № 43/53 про банкрутство Дочірнього підприємство «135 Домобудівельний комбінат» Товариства з обмеженою відповідальністю «Реноме» (02093, м. Київ, вул. Бориспільська, 19; код ЄДРПОУ 34474732; п/р 26000600112927 в ПАТ КБ «Хрещатик», м. Київ, МФО 300670). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капелюшного Ігоря Вікторовича (03037, м. Київ-37, а/с 53; ліцензія серії АВ № 470227 від 01.03.2010 р.). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою боржника, розпорядника майна та Господарського суду м. Києва.

Просимо вважати недійсними загублені бланки суворої звітності ОСЦПВ та «Зелена картка» ЗАТ «УЕСК» із моменту опублікування:

Серії ВЕ/3900777, 3900786, 3900756, 3900791, 3900790, 3907307, 3907310, 3907352, 3907372, 2751689, 2751698, 2751703, 3023879, 4992502-4992504, 4992513, 4992527, 4992535, 4992533, 4992549, 4992605, 4992607, 4992608, 4992616, 4992622, 4992637, 4992638, 4992640, 4992642, 4992644, 4992648, 4992652, 4992654, 4992656, 500189, 500196, 500197, 500201, 500208, 500209, UA 141/7298198.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 10.03.11 р. у справі № Б38/164-10 Закрите акціонерне товариство Будівельна компанія «Приоритет» (адреса: м. Дніпропетровськ, пр. Газети Правда, буд. 35, оф. 803, код ЄДРПОУ 30325130, р/р 26001301004846 в АКБ «Мрія», МФО 321767) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Воздвиженського Олександра Леонідовича (ліцензія АБ № 271763 від 03.04.06, адреса для листування: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1799).

Постановою Господарського суду Донецької області від 03.03.2011 р. по справі 5/46 б ТОВ «КОМПАНІЯ «ГЛОБЕКС» (86123, м. Макіївка Донецької області, Червоногвардійський р-н, вул. Тайгова, код ЄДРПОУ 30937020) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Вимоги кредиторів направляти за адресою: 86157, м. Макіївка Донецької області, вул. Островського, буд. 10/32, кв. 17. Ліквідатор — Мавроді Ірина Автандилівна.

Учасником товариства з обмеженою відповідальністю «Овотрейд» 15 березня 2011 року прийнято рішення № 5 про припинення діяльності ТОВ «Овотрейд» та доручено власнику майна — Шумарову Олексію Сергійовичу звернутися із заявою до господарського суду АР Крим про порушення справи про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Овотрейд» (вул. Железнодорожна, буд. 8, м. Сімферополь, АР Крим, 95000, Україна; ЄДРПОУ: 36583143) відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Постановою господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 03.03.2011 р. по справі № 18/158/10 закрите акціонерне товариство «Веселинівський Агрохім» (57001, Миколаївська область, Веселинівський район, смт. Веселинове, вул. Одеська, 84-В, код ЄДРПОУ 31876540, р/р 26008301152254 в ПІБ, м. Вознесенськ, МФО 326289) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фоменко Мілену Сергіївну (ліцензія серії АВ № 307544 від 15.06.2007 року; 54015, м. Миколаїв, вул. Бузький бульвар, 1, кв. 32).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема. 157) по справі № 42/14 Б від 11.03.2011 року відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «ДОН-АГРОТРЕЙД», ЄДРПОУ 36443018, юридична адреса: 83049, м. Донецьк, вул. Лебединського, буд. 2, кв. 3, рахунок № 26008500042278 в ПАТ «Індекс Банк», МФО 300614, порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначеноарбітражного керуючого Карпенка Андрія Анатолійовича (ІНН 2779408877, ліцензія АВ № 307267, 85400, Донецька область, м. Селидове, вул. Дубініна, буд. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.03.2011 р. по справі № 5016/293/2011(18/4) визнано банкрутом ТОВ «АВТОСАТ» (ЄДРПОУ 35273757, адреса: м. Миколаїв, вул. Комсомольська, 51/66) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.03.2011 р. по справі № 5016/295/2011(18/5) визнано банкрутом ТОВ «АГРО СК» (ЄДРПОУ 34889704, адреса: м, Миколаїв, вул. Дзержинського, 54/23) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 15.03.2011 р. по справі № 5016/549/2011(5/18) визнано банкрутом ТОВ «УКРАГРО-ЮГ ЛТД» (ЄДРПОУ 33896422, адреса: м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 74/1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Васильєва Юрія Анатолійовича (ліцензія АВ № 521538 від 06.07.2010 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54058, м. Миколаїв, вул. Кр. Майовщиків, 35, кв. 57.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф.314), та ліквідатор ФОП Доценко Івана Володимировича повідомляють про проведення аукціону з реалізації майна підприємця-банкрута. На аукціон виставляється:

Лот №1: Автомобіль Volkswagen passat. Початкова ціна продажу 158875,00 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОДАТ "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 31березня 2011 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220 32 63. Публічні торги (аукціон) відбудуться 04 квітня 2011 р. об 11.00 за адресою: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф. 314.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.03.2011 р. по справі № 5016/297/2011(18/7) визнано банкрутом ПП «Інвестиційно-Будівельна компанія «Люксор» (ЄДРПОУ 35722429, адреса: м. Миколаїв, пр. Жовтневий, 49-А, кв. 4) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.03.2011 р. по справі № 5016/301/2011(18/6) визнано банкрутом ТОВ «НИКСОЮЗТОРГ» (ЄДРПОУ 33573551, адреса: м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 13) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Дубровного Михайла Олександровича (ліцензія АВ № 521539 від 06.07.2010 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54058, м. Миколаїв, вул. Кр. Майовщиків, 17-Б, кв. 7.

Фінансовий звіт про доходи і видатки
Політичної партії «Партія екологічного порятунку «ЕКО+25%» за 2010 рік

I. Доходи

Надходження всього:	15500,00 грн.
в т. ч. добровільні пожертвування	*15500,00 грн.*

II. Видатки

Видатки основної діяльності для утримання організації та виконання статутних завдань	14067,00 грн.
(в т. ч. витрат на оренду приміщення, комунальні послуги, банківське обслуговування):	14067,00 грн.
інші витрати	-

Звіт про майно
Політичної партії «Партія екологічного порятунку «ЕКО+25%» за 2010 рік:

На балансі Партії станом на 01.01.2011 майна немає.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) порушив провадження

1) справа № 5005/552/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю підприємства «Дніпросіті», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Воронезьська, 70, код ЄДРПОУ 16403869, рах.26006001000765 ПАТ «ХК Банк», МФО 307123;

2) справа № 5005/402/2011 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Компротех», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16, код ЄДРПОУ 36208029, рах. 26007007522001, ДФ ВАТ «Південкомбанк», МФО 305266.

Розпорядником майна призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ № 307425 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (056) 787-60-91.

Претензії і вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 17.02.2011 р. по справі № 25/199/10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Телекомпанія «Мелітопольське кабельне телебачення» (72312, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Свердлова, 37), код ЄДРПОУ 25679464, р/р № 26001325385211 в ДОФ АТ «Укрсоцбанк», м. Донецьк, МФО 334011, р/р № 26000301174388 в філії «Відділення ПІБ в м. Мелітополь», м. Мелітополь, МФО 313355, № 26002102559601 в ЗРУ АТ «Банк «Фінанси та кредит», м. Запоріжжя, МФО 313731.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Рабушко Вячеслава Степановича (ліц. АВ № 307336 від 12.03.2007 р.), 72319, м. Мелітополь, вул. Фучика, б. 14, т. (096) 4114525.

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі № 3/147-Б-10 від 19.11.2010 р. про визнання банкрутом СТОВ «Діброва» (31054, Хмельницька обл., Красилівський район, с. Волиця), р/р 260016594 в ХОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 375966, код ЄДРПОУ 03785817.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області від 10.03.2011 р. введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Побережного Володимира Трохимовича, ліцензія серії АВ № 158285 від 16.10.2006 р., м. Хмельницький, вул. Старокостянтинівське шосе, 22, кв. 64.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1 А) постановою від 15.03.2011 р. у справі № 5005/2569/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні приватного підприємства «Калина-Н» (код ЄДРПОУ 36051751, 51250, Дніпропетровська область, Новомосковський район, смт. Губиниха, вул. Леніна, б. 234).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ігор Ростиславович (ліцензія серія АВ № 397378) тел. (056) 792-53-18, тел./факс (056) 370-74-70, адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Претензії до боржника приймаються в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

СПОРТ

№ 51 (5051) ВІВТОРОК, 22 БЕРЕЗНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів, вітер північний, північно-західний, 3—8 м/с. На заході вночі від 0 до –6 градусів, удень плюс 4—9 градусів, на Закарпатті до +11. На півночі температура повітря вночі мінус 1—7 градусів, удень плюс 3—9. У центрі вночі буде мінус 1—6 градусів, удень 4—9 вище нуля. На сході вночі 2—7 морозу, удень 3—8 градусів тепла. На півдні вночі буде від –3 до +3 градусів, удень 4—9 вище нуля. У Криму до 12 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 БЕРЕЗНЯ

■ **1312.** За вимогою короля Франції Філіпа IV Красивого Папа Римський Клемент V розпустив лицарський орден тамплієрів. ■ **1654.** До Москви прибуло посольство Богдана Хмельницького для підписання Березневих статей. ■ **1675.** Король Англії Карл II засновує Королівську обсерваторію в Гринвічі. Меридіан, що проходить через обсерваторію, прийнято за точку відліку довготи. ■ **1842.** Народився Микола Лисенко, український композитор. ■ **1888.** Створено Англійську футбольну лігу. ■ **1895.** У Парижі Огюст і Луї Люм'єр провели демонстрацію кінофільму. ■ **1904.** У лондонській газеті «Ілюстрейтед Мірор» вперше у світі опубліковано кольорову фотографію. ■ **1989.** У випробувальному польоті літака Ан-225 «Мрія» встановлено 109 світових рекордів.

Нокаут за мить до гонга

Бокс. Кельн (Німеччина). Lanxess-Arena (19 000 глядачів). Коли до завершення першого раунду поєдинку, в якому киянин Віталій Кличко **(на знімку)** вшосте захищав титул чемпіона WBC у надважкій вазі, маючи за суперника олімпійського чемпіона-2004 кубинця Одланьера Соліса, залишалася секунда, опонент нашого мегачемпіона впав, мов підкошений.

Соліс атакував, але отримав зустрічний удар правою у скроню і завалився на підлогу. Рефері почав відраховувати нокдаун, але зупинив бій, зафіксувавши нокаут, коли зрозумів, що кубинець не зможе продовжувати бій. Одна з перших версій: після удару в скроню у Соліса просто відмовила ліва нога, і це був чистий нокаут від українця, а все інше — то його наслідки.

Уже після бою підтвердилася інформація про те, що Одланьєр Соліс упав на ринг через серйозну травму коліна. Боксера госпіталізували в одну з клінік Кельна. За попередніми даними, Соліс начебто пошкодив меніск.

Фото з сайта sports.yahoo.com.

— Кубинець отримав від Віталія потужний удар і втратив рівновагу, — заявив в інтерв'ю RTL Фріц Здунек, тренер Кличка-старшого, — внаслідок чого травмував коліно. Таке трапляється...

Як там не було, а Віталій Кличко легко і заслужено захистив своє чемпіонство. Від самого поєдинку очікували гострого і видовищного протистояння. Але величезній армії вболівальників і в кельнському залі, і біля екранів телевізорів в багатьох країнах не поталанило. Надто коротким виявився поєдинок. До речі, за ці кілька хвилин на рингу Соліс отримає чималенький гонорар — мільйон двісті тисяч євро!

— Початок бою виявився нелегким для мене, — сказав Віталій Кличко під час нагородження. — Соліс був доволі моторний, але отримав сильний зустрічний удар від мене. Дуже шкодую, що цей бій закінчився так швидко, я сподівався на тривалішу боротьбу...

ФОТОФАКТ

Віце-прем'єр-міністр України, міністр інфраструктури Борис Колесніков на столичній вулиці Міста Шалетт, 6 відкрив нову тренувальну арену зі штучним льодом.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Дніпро» додав жару

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 22-й тур.

18 березня. «Ворскла» — «Металург» (Донецьк). 1:1. 3 100 глядачів. **Рефері** — Родіоненко (Луганськ). **Голи:** Янузі, 51 — Аделей, 86.

19 березня. «Зоря» — «Оболонь». 1:0. 500 глядачів. **Рефері** — Жуков (Донецьк). **Гол:** Фомін, 72.

«Кривбас» — «Металіст». 0:0. 4 500 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область).

«Севастополь» — «Карпати». 3:1. 2 000 глядачів. **Рефері** — Покидько (Полтава). **Голи:** Жабокрицький, 11, Скоба, 59, Ференчак, 88 — Кочиш, 45.

20 березня. «Арсенал» — «Іллічівець». 3:1. 1 235 глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ). **Голи:** Шацьких, 43, Мазілу, 66, 68 — Невмивака, 5.

«Шахтар» — «Волинь». 4:0. 33 454 глядачі. **Рефері** — Кутаков (Бровари). **Голи:** Жадсон, 42 (п), Мхітарян, 69, Тейшейра, 70, Морено, 86.

«Дніпро» — «Динамо». 1:0. 31 003 глядачі. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Гол:** Стрінич, 51.

«Металург» (Запоріжжя) — «Таврія». 2:2. 2 500 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи:** Ліма, 39, Пісоцький, 53 — Каблаш, 90+1, Ідахор, 90+3 (п).

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**19**	**1**	**2**	**43—8**	**58**
2. «Динамо»	**14**	**4**	**4**	**39—18**	**46**
3. «Металіст»	**12**	**5**	**5**	**40—21**	**41**
4. «Дніпро»	11	7	4	32—15	40
5. «Карпати»	10	6	6	28—23	36
6. «Арсенал»	8	6	8	27—27	30
7. «Волинь»	8	5	9	20—28	29
8. «Таврія»	7	7	8	36—36	28
9. «Зоря»	6	8	8	26—30	26
10. «Оболонь»	7	5	10	19—27	26
11. «Металург» Д	7	5	10	23—32	26
12. «Ворскла»	6	7	9	25—25	25
13. «Іллічівець»	5	7	10	33—50	22
14. «Кривбас»	3	11	8	21—31	20
15. «Севастополь»	**4**	**5**	**13**	**15—35**	**17**
16. «Металург» Зп	**2**	**5**	**15**	**10—31**	**11**

Бомбардири: Селезньов («Дніпро») — 13 м'ячів, Ідахор («Таврія») — 11, Девич («Металіст») — 10, Ярмоленко («Динамо») — 9.

Знакова подія: в українській Прем'єр-лізі в якості асистента рефері дебютувала жінка — киянка Наталія Рачинська **(на знімку).** Вона відпрацювала на матчі в Запоріжжі. Із завданням впоралася успішно. Втім, не варто дивуватися, бо вона має авторитет у жіночому футболі, є асистентом рефері ФІФА.

А тепер про головне — поєдинок у Дніпропетровську. І «Динамо», і «Дніпро» підійшли до нього, зазнавши суттєвих кадрових втрат. А динамівці провели ще й важкий матч Ліги Європи в Манчестері у четвер. Тому їм забракло часу на відновлення. Можливо, «Динамо» тепер переживає ще й певний природний спад. Але, сподіватимемося, що до матчів із «Брагою» кияни відновлять кондиції.

І ще про одне, що аж ніяк не сприяло динамівцям, котрі грали на якісних газонах і вдома, і в Європі, — це жахливе поле на стадіоні «Дніпро-Арена» — важке і в'язке.

Стосовно дніпрян, то вони мали вдосталь часу і для відпочинку, і для підготовки — повний тиждень. Тому й були помітно свіжішими і спритнішими. А відтак — більше володіли ініціативою, частіше атакували. І, зрештою, свого добилися, розігравши одразу після перерви ефектну атаку, котру після передачі Коноплянки ударом з досить гострого кута, але зблизька, завершив Стрінич. То було переможне влучання.

Лідер чемпіонату серйозно поставився до матчу з лучанами. Футболісти «Шахтаря» зіграли, як кажуть, із насолодою і порадували своїх прихильників. Якщо і раніше мало в кого виникали сумніви щодо чергового чемпіонства «гірників», то тепер, після невдачі «Динамо» у Дніпропетровську, всі ці розмови про гонитву киян втратили актуальність.

А от боротьба за «бронзу» загострилася, ще й як. «Дніпро» додав жару, бо тепер відстає від «Металіста», котрий йде третім, лише на очко. Та й друге місце ще не заброньовано остаточно. Отже, інтрига ще не вмерла.

На знімку: суперечка Данило Сілви (ліворуч) **та Євгена Шахова.**

Фото з сайта ФК «Дніпро».

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Софія (Болгарія). Кубок Європи з метань. Чемпіонкою у суперечці списометальниць стала Ганна Гацько (Україна) — 58,35. Бронзова нагорода в турнірі метальників молота серед чоловіків дісталася нашому Олексієві Сокірському — 76,84. У змаганнях атлетів до 23-х років золоті медалі вибороли українські спортсмени Микита Нестеренко (диск) — 59,71, Віра Ребрик (спис) — 57,95. Бронзова відзнака у Андрія Мартинюка (молот) — 71,10.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Київ» — «Одеса». 84:67 (11:19, 23:13, 26:14, 24:21). «Будівельник» (Київ) — «Миколаїв». 68:65 (17:18, 9:15, 20:20, 22:12). «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 80:84 (15:18, 18:32, 19:14, 28:20). «Азовмаш» (Маріуполь) — «Донецьк». 91:78 (23:13, 14:15, 22:22, 32:28).

«Будівельник» — 31 перемога, «Донецьк» — 29, «Говерла» — 26, «Азовмаш» — 25, «Ферро-ЗНТУ» — 22, «Миколаїв» — 20, «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) — по 19, «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ), «Одеса» — по 16, «Галичина» (Львів) — 14, «Хімік» (Южний) — 12, «Київ» — 10.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 21-й тур. «Динамо-2» (Київ) — «Нива» (Вінниця). 3:1. «Чорноморець» (Одеса) — «Енергетик» (Бурштин). 4:0. «Буковина» (Чернівці) — «Нафтовик» (Охтирка). 2:1. «Олександрія» — «Геліос» (Харків). 3:0. «Фенікс» (Калініне) — «Закарпаття» (Ужгород). -:+. «Арсенал» (Біла Церква) — «Сталь» (Алчевськ). 0:0. «Титан» (Армянськ) — «Зірка» (Кіровоград). 0:0. «Львів» — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 2:1.

«Олександрія» — 46 очок, «Львів» — 43, «Чорноморець», «Закарпаття» — по 41, «Сталь» — 38, «Буковина» — 36, «Динамо-2», «Кримтеплиця» — по 35, «Нива» — 33, «Титан» — 29, «Арсенал» — 27, «Нафтовик» - 24, «Геліос» — 23, «Енергетик» — 20, «Дністер» — 19, «Зірка» — 18, «Прикарпаття» — 9, «Фенікс» — 8.

Друге пришестя «Браги»

Футбол. Як уже повідомлялося, київське «Динамо» та португальська «Брага» в 1/4 Ліги Європи зійдуться в очному протистоянні. Тренерський штаб іменитого українського колективу, без сумніву, скористається досвідом донецького «Шахтаря», який двічі «всуху» (3:0 і 2:0) обіграв «Брагу» в груповому турнірі Ліги чемпіонів.

— Нам належить детально вивчити майбутнього суперника, — сказав наставник команди «Динамо» (Київ) **Юрій Сьомін.** — Уважно продивимося матчі «Браги»: як проти «Шахтаря» в Лізі чемпіонів, так і обидва недавні поєдинки проти «Ліверпуля». Нам протистоятиме досить сильна та амбітна команда, котра посіла друге місце у попередньому чемпіонаті Португалії. Власне, на цьому етапі слабких суперників не буває, тож напередодні жеребкування чвертьфіналів я був спокійний — зустріч із будь-яким опонентом обіцяла бути однаково непростою.

Не промовчали і в штабі суперника динамівців. Колишній оборонець збірної Португалії **Фернанду Коуту,** котрий нині працює в «Бразі» директором клубу, не переймається через ще один візит до України. За його словами, болючі поразки від донецького «Шахтаря» в Лізі чемпіонів уже давно забуті: «Ми поважаємо динамівців, але не боїмося. Треба віддати належне нашій команді, котра вперше пробилася до чвертьфіналу Ліги Європи. Ми гарно дебютували в Лізі чемпіонів, тепер досягли успіху в іншому турнірі. І ми хочемо продовжувати в тому самому дусі, підвищуючи престиж Португалії в Європі».

Прекрасне рішення

Футбол. Починаючи з сезону 2011/2012 на «Донбас Арені» у Донецьку буде введено повну заборону на куріння. За словами генерального директора стадіону Олександра Атаманенка, ще при проектуванні споруда була розрахована на некурящих, а створені потім у підтрибунних приміщеннях «зони для куріння» себе не виправдують, оскільки отруюють життя всім уболівальникам.

Перемога суперника «гірників»

«Барселона» — «Гетафе». 2:1. Голи: Дані Алвес, 17, Боян, 50 — Ману, 88. **«Барселона»:** Вальдес, Дані Алвес, Піке, Г. Міліто, Адріано, Гаві, Маскерано, Іньєста (Афеллай, 81), Мессі, Вілья (Жеффрен, 89), Боян (Кейта, 68).

Над номером працювали:
Леонід БРОВЧЕНКО, Тетяна УВЄРОВА, Наталія ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19553

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

